

The Voice of Canadian Slovenians

Glasilo

kanadskih Slovencev

Leto 15 - številka 3 - maj / junij 2011

Uvodne besede

Dragi rojaki!

V veliko čast mi je, da vam lahko v tem zgodovinsko pomembnem času, ko praznujemo 20. obletnico samostojne Slovenije, v imenu vseh organizacij, ki jih predstavljam, iskreno čestitam.

Posebna zahvala in čestitke so namenjene vam vsem, ki prebivate tukaj v Kanadi ali pa tam pod Triglavom, da je Slovenija danes svobodna, demokratična in neodvisna država. Stoletno hrepenenje, da bi Slovenija postala samostojni gospodar, se je uresničilo.

Mi, kot mlajša generacija Slovencev v svetu, smo zelo ponosni na to, kako Slovenija napreduje, kako neguje svoje spomenike, kako varuje svojo tradicijo in kako odprto se razvija. Razvija in širi se pa tudi naša skupnost tu v Kanadi. Bodimo realni, seveda vse ni tako, kot bi želeli, vendar resnica je, da danes v Kanadi živi več registriranih Slovencev kot kadar koli prej, da Slovensko šolo obiskuje rekordno število učencev in da plesne skupine presegajo število prejšnjih. Zato vspodbujam vse sedanje prostovoljce, da nadaljujejo s svojim doprinosom. Delo in napor ustanovnih članov nista bila zaman.

Poleg ostalih v skupnosti pa so deležni pohvale in priznanja tudi mnogi člani našega odbora, kot neumorni sodelavci radia Glas kanadskih Slovencev z Marijo Jevnišek na čelu. Rad bi dodal posebno željo g. Daretu Kristanu za čim hitrejše okrevanje, kajti njegova pristna slovenska beseda zelo popestri vsako radijsko uro. Pohvalo zasluži tudi dosedanja urednica Glasila s svojimi sodelavci, ki so s spretnim peresom beležili dogodke v naši skupnosti. Novemu uredniku g. Jonu Šenku in njegovim pomočnikom želim mnogo uspeha v prihodnosti.

Poleg medijev VSKO organizira in koordinira številne prireditve, kot slovenski božični koncert, Prešernov dan, nastop Perpetuum Jazzile, obisk ansamblov Tiko-Tiko in Azeleja iz Slovenije, gostovanje gledališča iz Nove Gorice, ki je planirano v oktobru, sodelovanje z Mladim glasom na zimskem božičnem festivalu v Torontu v začetku decembra itd. Poudariti je potrebno, da brez dobre pomoči, kot jo nudi gospa Bernadette Muc, mnogih teh projektov ne bi mogli izvesti.

Dragi naročniki Glasila, dovolite, da se vam v zaključku tega sporočila iskreno zahvalim in se vam priporočam za nadaljno podporo.

Rad bi se zahvalil tudi veleposlaniku g. Tomažu Kunstlju, kateremu konec julija poteče mandat diplomatskega dela v Kanadi, za vso podporo VSKO-u in slovenski skupnosti v Kanadi ter mu zaželim mnogo uspeha v prihodnosti.

Lep pozdrav in Happy Canada Day to all of you.

Marjan Kolarič
predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora

GLASILO

Osrednja revija za Slovence v Kanadi / Main publication for Slovenians in Canada

IZDAJA - VSKO - Vseslovenski kulturni odbor
PUBLISHED By - ASCC - All Slovenian Cultural Committee

NASLOV / ADDRESS

GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV:
770 Browns Line, Toronto, ON M8W 3W2
Tel: 416-259-1430

ODGOVORNA UREDNICA / CHIEF EDITOR:

Cvetka Kocjančič
e-mail: CvetkaKocjancic@theslovenian.com

UREDNICA / EDITOR:

Milena Soršak
e-mail: MilenaSorsak@theslovenian.com

IZVRŠNI UREDNIK / PRODUCTION EDITOR:

Frank Brence
e-mail: FrankBrence@theslovenian.com

ADMINISTRACIJA / ADMINISTRATION:

Sandra Komavli
e-mail: SandraKomavli@theslovenian.com

MARKETING:

Florian Markun
e-mail: FlorianMarkun@theslovenian.com

LEKTOR ZA ANGLEŠČINO / ENGLISH EDITOR:

Richard Vukšinič

DOPISNIKI IN OSTALI SODELAVCI / WRITERS AND OTHER MEMBERS OF THE PRODUCTION TEAM

Anica Resnik, dr. France Habjan, Silva Plut, dr. Anne Urbančič,
Frank Novak, Martin Polanič, Miro Koršič,
Ciril Soršak, Marjan Kolarič

SPLETNA STRAN / WEB PAGE:

www.theslovenian.com

LETNA NAROČNINA - YEARLY SUBSCRIPTION

Kanada - Canada \$30.00, ZDA - USA \$35.00,
Evropa - Europe \$45.00

Uredništvo si prizadeva, a ne sprejema odgovornosti za točnost podatkov. Besedila ne odražajo vedno stališča uredništva.

The editors are making a reasonable effort to provide accurate information, but they assume no liability for the errors or omissions of the writers. Articles do not necessarily reflect the opinion of the editors.

Vsebina

- 2 Uvodne besede
- 4 Sprejem ob državnem prazniku
- 5 Drage rojakinje in rojaki!
- 7 Župnija Brezmadežne s čudodelno svetinjo je slavila zlati jubilej
- 9 Obisk državnega sekretarja v Uradu za Slovence po svetu in v zamejstvu dr. Borisa Jesiha v Kanadi
- 10 Dom Lipa Walk-a-thon
- 11 Pozdrav iz Bruslja uredništvu in bralcem Glasila ob 20-ti obletnici Republike Slovenije
- 12 Pepetuum Jazzile v Torontu
- 14 Janko Bubaš že dvajset let na čelu Belokrajnskega sklada
- 16 Ob 40-letnici Slovenskega lovskega in ribiškega društva
- 18 Dobrodošli doma - Proslava ob 20-letnici samostojnosti Slovenije v Ljubljani
- 19 Jubilejna turneja Vokalne skupine Plamen
- 20 Kako smo šivali prve slovenske državne zastave v Kanadi
- 22 Vseslovenski kulturni odbor že 20 let informira in povezuje
- 25 Henček Burkat nam bo ostal v lepem spominu
- 25 Umrli je legendarni slovenski pevec Brendi
- 26 Amateur historian Jožko Šavli passed away
- 27 Novice
- 29 Razmislek ob 20. obletnici slovenske države
- 31 Ob priznanju Slovenije
- 31 Pod svobodnim soncem
- 32 Prizadevanje kanadskih Slovencev za podporo domovini v času osamosvajanja
- 38 Words
- 42 Spored prireditev

Ob praznovanju 20-letnice slovenske državnosti se spominjamo tudi 10-dnevne vojne in polletnega prizadevanja za mednarodno priznanje samostojne Republike Slovenije. Fotografija na naslovni strani je bila posneta 24. julija 1991 pred mestno hišo v Torontu.

Sprejem ob državnem prazniku

Veleposlaništvo Republike Slovenije je v torek 21. junija pripravilo sprejem ob 20. obletnici slovenske samostojnosti in ob dnevu državnosti. Slovesnosti v hotelu Fairmont v Ottawi se je udeležilo preko 250 povabljenecv, med njimi predsednik senata dr. Kinsella, zunanji minister John Baird, nekdanja zunanja ministrica v času slovenskega osamosvajanja Barbara McDougall, parlamentarni sekretar za zunanje zadeve Deepak Obhrai, guverner Bank of Canada Mark Carney, večina šefov diplomatskih misij v Ottawi, predstavniki ministrstev ter mestnih oblasti, novinarji in gospodarstveniki. Dogodka so se udeležili tudi predstavniki slovenskih organizacij iz Ottawe, Montreala, Toronta in niagarskega polotoka.

Veleposlanik Kunstelj je v kratkem nagovoru povzel ključne mejnike slovenskega osamosvajanja in dosežke Republike Slovenije v dvajsetih letih. Pri tem je še posebej izpostavil odnose med Kanado in Slovenijo ter nanizal vrsto dogodkov, ki so zaznamovali dvostranske odnose.

Nato je zbrane nagovoril predsednik kanadskega senata dr. Kinsella, ki je čestital Sloveniji za prehojeno pot in kot primer možnosti za še tesnejše sodelovanje izpostavil pomorski promet, saj tudi sam prihaja iz pomorske province New Brunswick. Dr. Kinsella se je na koncu zahvalil veleposlaniku Kunstlju in soprogi Tei za zelo angažirano delo v diplomatski skupnosti v Ottawi in jima zaželel veliko

uspehov pri novih dolžnostih v Ljubljani.

Sprejem ob državnem prazniku in 20. obletnici samostojnosti so podprla tri kanadska podjetja ter predstavništvi ELAN-a in Litostroja v Kanadi.

(Povzeto po spletni strani veleposlaništva RS v Ottawi)

Veleposlanik RS Tomaž Kunstelj in predsednik kanadskega senata dr. Kinsella

Veleposlanik RS Tomaž Kunstelj s soprogo in osebje veleposlaništva RS

Drage rojakinje in rojaki!

Na današnji dan pred dvajsetimi leti smo Slovenci prvič v svoji zgodovini dobili samostojno državo, zato so pričujoče vrstice predvsem in najprej namenjene Sloveniji.

Razglasitev samostojnosti se še niti ni začela, ko so prva zlovešča poročila o premikih enot jugoslovanske vojske napovedovala, da se bo novonastala država morala preskusiti v ognju. Na trgu pred slovenskim parlamentom je vladalo pričakovanje, vznesenost se je mešala z vprašanji, kaj bo prinesel nov dan. Visoko se je 25. junija zvečer vzpela slovenska zastava, odločnost se je izražala na obrazih pripadnikov častne enote Teritorialne obrambe in korenine je pognala lipa, ki je bila posajena ob rojstvu samostojne Slovenije.

Praznovanje se je tisti večer razlilo po ljubljanskih ulicah ter slovenskih mestih in vaseh, v ozadju pa se je že pripravljala vojna vihra. Bilo je že krepko čez polnoč, začejalo se je jutro 26. junija, ko je predsednik vlade Lojze Peterle dobil sporočilo, da so tanki jugoslovanske vojske zapustili vojašnico na Vrhniki. Veselje ob nastanku države se je v trenutku prelevilo v srdit upor in odločenost, da ljudsko voljo po življenju v lastni državi obranimo za vsako ceno.

Enote Teritorialne obrambe in slovenske policije so bile že več mesecev v pripravljenosti, saj so vsi pogovori z zvezno vlado v Beogradu napovedovali, da bo za obrambo samostojnosti potrebno uporabiti tudi orožje. In nadaljevanje poznate. JLA je napadla mejne prehode do sosednjih držav, raketirali so letališče in najpomembnejšo infrastrukturo, vključno z radijskimi in televizijskimi oddajniki. A jekleni zobje nekoč ene najmočnejših armad v Evropi so se polomili na enotnosti braniteljev slovenske samostojnosti. Ob mogočni podpori vseh Slovenk in Slovencev ter ob pravi medijski vojni, ki je dogajanje v Sloveniji predstavila širnemu svetu, se je agresija končala v desetih dneh.

Žal je tudi ta spopad imel žrtve. Otroci so ostali brez očetov, žene brez mož, dekleta brez fantov in nekaj tujcev je življenje končalo pod točo izstrelkov jugoslovanske vojske. Spomin na nastanek samostojne države je zato najprej poklon tistim, ki so v tistem času žrtvovali največ, saj so na oltar položili svoja življenja!

Samostojnost Slovenije je sad prizadevanj vseh Slovenk in Slovencev - doma, v zamejstvu in izseljenstvu. Kanadski Slovenci imate v tem dogajanju še prav posebno mesto, saj ste daleč od doma razglasitev samostojnosti in začetek vojne pričakali z novimi slovenskimi zastavami in množičnimi protesti v podporo Republiki Sloveniji, začeli zbirati pomoč za odpravo posledic vojne v Sloveniji ter se duhovno krepili pri mašah

za domovino. S peticijami ste obveščali kanadsko javnost in provincijske ter zvezne politike o razmerah v Sloveniji. Krasila vas je enotnost in množičnost, nekdanje razlike v pogledih do družbene ureditve doma so izginile, čeprav daleč od doma ste bili tesno vpeti v obrambo slovenske samostojnosti. Po koncu vojaških spopadov niste odnehali in tudi Vseslovenskemu odboru ter Slovenskemu Informacijskemu Centru gre zahvala, da je Kanada 15. januarja 1992 v krogu številnih držav EU priznala samostojno in neodvisno Republiko Slovenijo.

Dvajset let kasneje se izseljenci in Slovenci v domovini soočamo z drugačnimi preizkušnjami. V vaši skupnosti se krepi število druge in tretje generacije, mladi se vedno težje odločajo za prevzemanje odgovornih nalog, saj sodobni mediji narekujejo tempo življenja in prioritete. Prepričan sem, da bodo dinamična izobraževalna, kulturna in družabna dejavnost vaših društev ter intenzivno duhovno, dobrodelno in kulturno življenje slovenskih župnij v Kanadi še naprej trden temelj slovenstva na severu ameriškega kontinenta. V domovini pa bomo po dveh desetletjih, v katerih smo izpeljali veliko uspešnih projektov in se uveljavili v družbi najuspešnejših držav, obrnili list v naši zgodovini in si zastavili cilje za prihodnja desetletja. Ali kot pravi pesnik Oton Župančič:

»Vendar mornar, ko je najvišji dan,
izmeri daljo in nebeško stran«.

Drage rojakinje in rojaki, letošnje poletje je tudi zaključek mojega veleposlaniškega mandata v Kanadi. Bliskovito je minilo obdobje od leta 2006, ko sem predal poverilna pisma kanadski generalni guvernerki Michaëlle Jean, ki je nato celo dvakrat uradno obiskala Slovenijo. Predsedovali smo EU v Kanadi, orali ledino v oblikovanju gospodarskega sporazuma med EU in Kanado, organizirali vrsto visokih obiskov na parlamentarni in vladni ravni v Sloveniji in Kanadi ter se s slovenskimi športniki veselili v Vancouvru in na Whistlerju. Prav poseben pečat mojemu delu daje skrb za Slovence v Kanadi, ki poteka vse od konzularne pomoči ter urejanja dokumentov v Sloveniji in volitev ali referendumov do zelo razvitega sodelovanja na področju izobraževanja v slovenskih dopolnilnih šolah, delovanja kulturnih in športnih društev ter vrste družabnih prireditev, ki imajo pomemben skupni cilj zbiranja sredstev za delovanje slovenskih organizacij ter dobrodelnih ustanov. Skupaj smo razmišljali o razvoju vaših organizacij, se strinjali ali razhajali v ocenah z enim samim ciljem, da bi slovenstvo še dolgo živel in se razvijalo v multikulturni Kanadi. S soprogo Teo in najinimi Niko, Majo, Špelo in Metko se iskreno zahvaljujemo za vašo odprtost, gostoljubnost in velikodušnost, s katerimi ste naših pet let v Kanadi za vedno vtisnili v naša srca. Naj vam bo vse stoterno povrnjeno!

Želim vam ponosno praznovanje 20. letnice slovenske samostojnosti in veliko veselja ter uspehov slovenske skupnosti v Kanadi,

Tomaž Kunstelj, veleposlanik

Župnija Brezmadežne s čudodelno svetinjo je slavila zlati jubilej

Cvetka Kocjančič

Župnija Brezmadežne s čudodelno svetinjo se bo zapisala v zgodovino kot največja slovenska župnija v Kanadi, pa tudi kot največji verski, kulturni in družabni center torontskih Slovencev, saj v okviru te župnije poleg verskih organizacij in Slovenske šole delujejo tudi druge kulturne skupine, kot pevski zbori, folklorna skupina Mladi glas-Planika in skavti. V župnijski dvorani, ki so jo pred leti poimenovali Slovenski center, pa se vršijo vse večje kulturne prireditve, v zimskem času pa tudi banketi številnih torontskih društev.

Do zamisli o gradnji druge slovenske cerkve v Torontu je prišlo, ko so se začeli Slovenci iz centra množično seliti v predmestje, in to predvsem v Etobicoke, ali kot mu še vedno radi rečemo New Toronto. Čeprav tamkajšnja slovenska skupnost takrat ni bila velika, so z močno voljo uspeli v enem letu dobiti dovoljenje za ustanovitev župnije in hišo za lazariste, v katero sta se vselila župnik g. Janez Kopač in njegov pomočnik g. Franc Sodja. V začetku

novembra 1960 so začeli z zidanjem cerkve in dvorane in 5. februarja 1961 so imeli v dvorani že nedeljsko mašo, 28. maja 1961 pa je bila cerkev blagoslovljena in od tedaj so začeli z mašami v cerkvi. Sledila je izgradnja župnišča, ki je bilo izgotovljeno maja 1963. Ob 15-letnici blagoslovitve cerkve je bil v njej v škofa posvečen dr. Alojzij Ambrožič, 31. maja 1980 pa je bil v njej za duhovnika posvečen sedanji župnik Valentin Batič.

Večino gradbenih del so opravili slovenski podjetniki s pomočjo številnih slovenskih prostovoljcev. Verjetno se je prav zaradi tega, ker je bila v Etobicoku zgrajena slovenska cerkev, vse več Slovencev prve in druge generacije naseljevalo tam in tako je število župljanov hitro naraščalo. Od leta 1959, ko je bilo v župniji registriranih 95 družin (361 oseb), je število do leta 1970 naraslo na 504 družine (2.032 oseb), do leta 1980 pa že na 790 družin (3.400). Vse več mešanih zakonov, še zlasti v drugi in tretji generaciji Slovencev, vpliva tudi na življenje te župnije, vendar je še vedno ostala vitalna in vodilna na področju slovenske katoliške duhovnosti in kulture.

Prvi župnik je bil g. Janez Kopač, ki ga

je pozneje zamenjal g. Ivan Plazar, za njim pa je vodstvo župnije prevzel Tine Batič, ki jo je uspešno pripeljal do zlatega jubileja. V župniji je v petih desetletjih delovalo tudi 18 slovenskih kaplanov. Pomembno poslanstvo je ta slovenska župnija opravila tudi v času slovenskega osamosvajanja.

Premalo je prostora, da bi lahko našteali vse pomembnejše verske in kulturne dogodke, ki so se vršili v cerkvi ali cerkveni dvorani Brezmadežne s čudodelno svetinjo. Verski dogodki so dokaj dobro dokumentirani v publikaciji Božja beseda, ki jo je dolga leta urejal g. Janez Kopač, za njim g. Tone Zrnec, sedaj pa to delo nadaljuje kaplan Toni Burja.

Slavnostni jubilej te slovenske cerkve so proslavili z banketom v soboto, 28. maja in v nedeljo, 29. maja 2011 z dvema slovesnima mašama. Osrednji gost na praznovanju je bil kardinal Franc Rode, iz Slovenije je bil navzoč tudi vizitator slovenskih lazaristov Pavle Novak, s svojim obiskom pa je župljane razveselil tudi misijonar Roman Travar. Slovensko sveto mašo je vodil kardinal

Somaševanje pri angleški maši

Rode ob somaševanju drugih duhovnikov, angleško pa torontski nadškof Thomas Collins, ki je prvič obiskal to župnijo. Maše so se udeležili tudi nekateri ugledni gostje, ki so se dan poprej udeležili tudi slavnostnega

banketa v župnijski dvorani, med drugimi veleposlanik RS gospod Tomaž Kunstelj in sekretar z Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boris Jesih.

Slavnostnega banketa se je udeležilo okoli 400 gostov. To je bila priložnost za predstavitev zgodovine župnije in njenega delovanja v preteklem polstoletju. V kulturnem programu so nastopile razne

Župnik Valentin Batič CM

Duhovniki ob kardinalu in nadškofom

skupine, ki delujejo v župniji. Udeležence banketa sta pozdravila veleposlanik RS Tomaž Kunstelj in sekretar Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boris Jesih, ki je za 50-letno delo župniji podaril priznanje tega urada.

Obisk državnega sekretarja v Uradu za Slovence po svetu in v zamejstvu dr. Borisa Jesiha v Kanadi

Marjan Kolarič

Letos, 27. marca je prišel na enotedenski obisk v Kanado državni sekretar na Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boris Jesih. Njegov prvi obisk je bil v društveni dvorani Bled v Beamsvillu, kjer je prisostvoval zaključku dobrodelnega golf turnirja, ki ga je organiziral Slovenski štipendijski sklad. Obiskal je tudi društvo Lipa park. Isti večer se je v Torontu udeležil maše v cerkvi Brezmadežne in nato še slavnostne proslave 50. obletnice te slovenske cerkve v Torontu. Župniji je izročil tudi priznanje Urada za Slovence po svetu in zamejstvu za njen doprinos pri ohranjanju slovenstva.

Naslednji dan je nadaljeval pot v Winnipeg, kjer je obiskal slovensko cerkev, Kanadsko slovensko kulturno društvo Winnipeg in Slovensko kanadsko društvo. Društvu je podelil tudi priznanje ob 60-letnici delovanja. Drugi dan obiska v Manitobi je bil namenjen srečanju s predsednikom Zakonodajne skupščine Manitobe gospodom Georgom Hikesom, predstavitvi v Zakonodajni skupščini Manitobe ter seznanitvi z delovanjem regionalnih oblasti v Kanadi.

V torek, 31. maja se je v provinci Alberta srečal s predstavnikoma provincijske vlade gospodom Chrisom Helestinom in gospodom Tomom Thackeray, potem pa še z vodstvom Slovenskega kanadskega kluba v Calgaryu. Naslednji dan ga je pot vodila v Vancouver, kjer se je srečal s člani tamkajšnjega slovenskega društva.

Svoj obisk je zaključil v Ontariu, kjer se

je 3. junija ogledal nekaj uspešnih podjetij v Torontu in okolici, ki so v lasti Slovencev. Obiskal je tudi slovensko šolo in župnijo sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu, pa tudi slovensko šolo v Torontu. Sledilo je srečanje za okroglo mizo, ki ga je organiziral Vseslovenski kulturni odbor in so se ga udeležili številni predstavniki slovenskih društev, organizacij in ustanov iz Toronta, ki so gostu iz domovine predstavili delovanje svojih društev. V drugem delu tega srečanja je dr. Jesih odgovarjal na vprašanja navzočih. Predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora Marjan Kolarič se je Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu zahvalil za sodelovanje in finančno pomoč in izrazil željo po še tesnejših stikih. Ob tej priložnosti je dr. Jesih izročil priznanje Belokrajnskega sklada, ki je nedavno slavil svojo 20-letnico delovanja. Njegove zahvale pa sta prejela tudi Vseslovenski kulturni odbor in Kanadski slovenski kongres.

*Janko Bubaš prejema priznanje Slovenije
Belokrajnskega sklada*

Dom Lipa Walk-A-Thon - Celebrating 30 years

This year's Walk-a-thon was held on June 5th at the Slovenian Summer Camp (Farma). Typically the Walk-a-thon takes place on the first Sunday after Mother's Day but this year it was moved as there was another event booked for that day. It turned out for the best as we avoided the rainy weather of May and enjoyed a beautiful sunny day.

Almost 100 walkers of all ages put their best foot forward and fulfilled their promise to walk on the Caledon Trailway as far as they could to raise money for Dom Lipa. Following the walk everyone enjoyed a BBQ lunch and refreshments, followed by Mass and a short awards ceremony.

Trophy for Oldest Walker – Mrs. Resnik

Trophy for Most Money Raised - Sr. Kristina

Trophy for Most Money Raised by Youth under 18 – Miriam Padar

Mr. Klemenčič, Chairman of the Board

Regular participants at the Walk-a-thon Peter Markeš and John Šparovec wearing the T-shirts donated by The Slovenia Credit Union

at Dom Lipa, and our MC for the day announced that this Walk-a-thon was the 30th consecutive Walk-a-thon for Dom Lipa. According to our memories, the first Walk-a-thon was held in the summer 1982 from the Slovenian Hunters and Anglers Club in Alliston. There have been several changes over the years but our goal remains the same, to raise money for Dom Lipa where we provide excellent care for the senior members of our community. Although we did not sing Happy Birthday we did enjoy a lovely cake and refreshments. A collection of photos from previous walk-a-thons

entertained us all as they flashed by on the screen.

For our 35th Anniversary Walk-a-thon, we are planning to document the History of the Dom Lipa Walk-a-thon and hopefully be able to create a book. The Dom Lipa Walk-a-thon is an important part of our history as a Slovenian Community. We will be looking for pictures, stories and memories. We will also need volunteers to help with this project. Please contact Dorothy Erculj-Clarke at dorothy.clarke@gmail.com for

Victoria and Julia at the Walk-a-thon

Even the Chairman Tony Klemenčič does his share of work

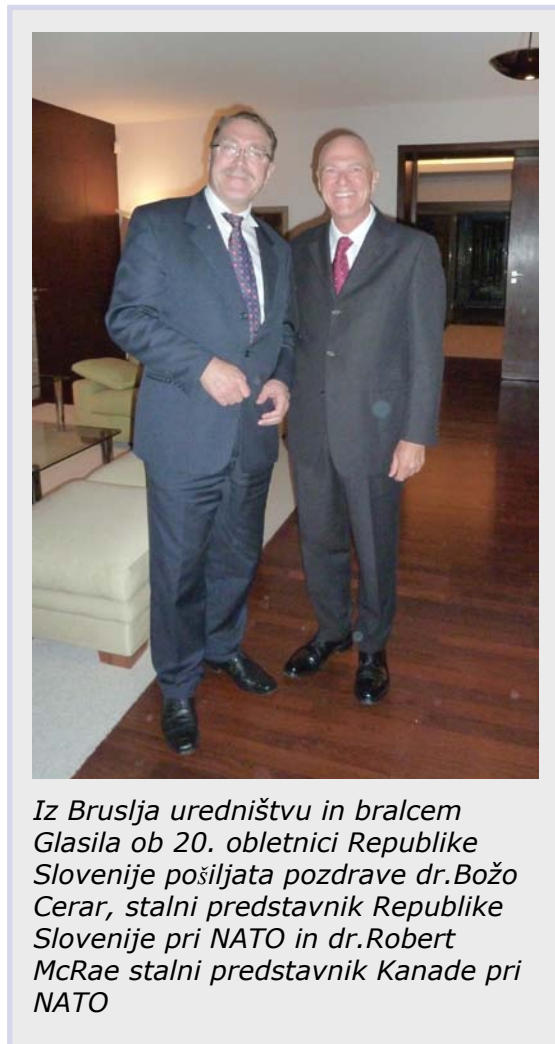
more information.

We are grateful for everyone's wonderful support in making this year's Walk-a-thon a big success. Thank you to all of our walkers and their sponsors, to our corporate supporters who generously donated T-shirts, loot bags, food and so much more. Thank you to all of our volunteers. Thank you to

the staff at Dom Lipa that organized all the ingredients for our BBQ.

Thank you everyone for supporting Dom Lipa! See you at the 31st Walk-a-thon in 2012!

The Board of Dom Lipa-Walk-a-thon Committee

Iz Bruslja uredništvu in bralcem Glasila ob 20. obletnici Republike Slovenije pošiljata pozdrave dr.Božo Cerar, stalni predstavnik Republike Slovenije pri NATO in dr.Robert McRae stalni predstavnik Kanade pri NATO

Pepetuum Jazzile v Torontu

Jona Šenk

Najprej naj povem, da je to moj prvi članek za Glasilo, kar me navdaja s ponosom. Poleg tega sem tudi zelo ponosen ob dejstvu, da so v Torontu gostili Perpetuum Jazzile, o katerih sem sam veliko slišal, nikoli pa nisem imel priložnosti oziroma časa iti na njihov koncert.

Na koncerte ne grem prav pogosto, ampak poskušam iti na tiste, ki me res zanimajo oziroma so, vsaj po moje, vredni ogleda, kot v tem primeru Perpetuum Jazzile. Preden grem na koncert, poskušam najti pravo počutje in moj popoldan pred koncertom na Lakeshoreu s prelepim vremenom je bil idealna predpriprava. No, ko sem le prišel do Queen Elizabeth Theatra, nekoliko pozno, saj se nisem želel ločiti od prelepega večera, je večina ljudi že bila v teatru. Naj omenim, da je bilo v dvorani preko 700 ljudi.

Koncert se je začel točno ob osmih s kratkimi uvodnimi govori gospoda Kolariča, gospoda Slobodnika in gospoda Mihevca. Najbolj mi je v spominu ostala primerjava oziroma specifika za slovenski narod, ki jo je podal gospod Mihevc in sicer, da je za Slovence značilno, ne glede na to, kje smo, da plešemo in pojemo ter da nas to družijo; kar še kako drži.

Nato pa le napovejo prihod skupine Perpetuum Jazzile. Naj na kratko predstavim to skupino "večno gibajočega se jazza". Je vokalna-akapela (a cappella) skupina, ki jo sestavlja približno 40, večinoma mladih glasbenikov in pevcev, imajo podporo

klavirja in pa idejnega direktorja, ki je Šved (njegov predhodnik in ustanovitelj te skupine je bil Slovenec). So zelo znani v Sloveniji, vedno bolj tudi po Evropi in sedaj si utirajo pot še na severnoameriški kontinent. Kot pove ime akapela, so vsi instrumenti posnemani oziroma ustvarjeni z vokali, torej ni instrumentov (razen klavirja). Še posebno pomembno vlogo ima "beat boxer" Sašo. "Beat boxer"? "Beat boxer" je oseba, ki s pomočjo glasilk lahko ustvari oziroma posnema ogromno glasov iz narave, predvsem pa je zadolžen, da daje skupini ritem. Se sliši zelo obetavno, a ne? No, ko so prišli na oder, so začeli s priredbami skladb iz 60-ih, 70-ih in 80-ih, kot na primer skladbe ABBA-e in Bee Gees-ov. Nekoliko preverjen začetek, tako da pač naredijo sproščeno vzdusje. Nato pa so zajadrili v nekoliko bolj nepredvidene vode in odpeli himno Južne Afrike, kar je občinstvo dodobra navdušilo, saj so s to skladbo prvič pokazali svoje vokalne sposobnosti. Z eno izmed naslednjih slovenskih skladb so se še kako prikupili moji generaciji, torej 30 in nekaj letnikom, saj kdo ob skladbi Prisluhni Školjki Janija Goloba ne pomisli na film Poletje v Školjki in v mislih odpotuje v poletni Piran in Portorož. Nakar pa je do izraza in na svojo potezo prišel Sašo, ki sem ga prej omenil kot "beat boxerja". S svojimi glasovnimi sposobnostmi nas je popeljal skozi svojo "mladost" in s tem dodobra nasmejal navzoče in jih tudi pritegnil k sodelovanju... Starejši poslušalci si niso mislili, da bodo na

tem koncertu tudi "repali".

Sledil je kratek premor. V pogovoru z nekaterimi znanci sem dobil dokaj pozitivne vtise o koncertu. Ugotovil sem, da so bili poslušalci začudeni, ker so pričakovali orkester. To je dalo skupini še posebno težo in prepričljivost v njihove sposobnosti.

Drugi del je bil prirejen bolj vokalno zahtevnim skladbam, predvsem nekaterim gospel oziroma cerkvenim skladbam. Odlično so odpeli oziroma uprizorili začetek skladbe Africa in skladbo Rosanna (obe skupini Toto). Ustavili so se tudi ob skladbah Leonarda Cohena, ki so po moje poveselile tiste prave glasbene sladokusce. Kar mi je bilo zelo všeč, je bila predstavitev oziroma to, da so posamezniki stopili v ospredje in izvajali različne skladbe primerne njihovim glasovnim sposobnostim. Pa smo že pri koncu koncerta, ljudje so ploskali, zahtevali še in še in seveda še eno posebno skladbo. Le katero? Ja seveda, Avsenikovo Na Golici. In nato jim je švedski dirigent s prepričljivostjo prodajalca Volvo avtomobilov zatrdil, naj ne skrbijo, da je za vse poskrbljeno. In glej ga zlomka, kot bi trenil, je bila dvorana v stratosferi. Nekaj ljudi je celo zaplesalo in takrat se je potrdilo dejstvo, da Slovenci lahko vzameš iz Slovenije, Slovenije pa ne moreš vzeti iz Slovenca.

Tako, pa je večer prišel do konca. Moram povedati, da je bil koncert odličen, da sem se sam kot tudi udeleženci odlično zabaval, da smo bili deležni odlične predstave in zelo prijetnega večera. Moram priznati, da me je poveselilo dejstvo, da ima Slovenija in Slovenci izjemen glasbeni potencial in da

smo lahko ponosni, da nas zastopa takšna skupina. Vsi, ki zadnjih 20 let spremljamo Eurovizijo oziroma jo poznamo, si s takšno skupino lahko obetamo odličen rezultat in ne klasičnih "Slovenije deux points" (Slovenija dve točki), ki jih dobimo od Francozov. Edina stvar, ki me je nekoliko motila, pa je, da nisem sedel malo bližje odru, saj so bile nekatere od pevk prava paša za oči. Če se niste utegnili udeležiti koncerta, vam priporočam, da drugič take priložnosti ne zamudite. Skupino si lahko ogledate tudi na You Tube ali na njihovi spletni strani.

Pepetuum Jazzile

Janko Bubaš že dvajset let na čelu Belokrajnskega sklada

Cvetka Kocjančič

Janko Bubaš

Konec aprila letos je Belokrajnski sklad iz Toronta s slavnostnim banketom počastil 20-letnico svojega delovanja. Obisk je bil enkratni, kar potrjuje, da se Belokrajnci radi shajajo in da znajo v svojo sredo potegniti tudi druge slovenske rojake, ki želijo na ta način podpreti nekaj dobrega in plemenitega. Belokrajnski sklad je namreč izključno dobrodelna organizacija, ki se od neprofitne organizacije razlikuje v tem, da ima posebno kanadsko dovoljenje, ki ji omogoča, da za vse darove, ki jih prejme, lahko darovalcem izda potrdila za davčno olajšavo.

Pred dvajsetimi leti, ko so v Torontu že obstajala prekmursko in primorsko društvo,

so tudi Belokrajnci razmišljali, da bi se formalno združili, vendar niso čutili potrebe po nakupu letovišča, zato so se odločili za ustanovitev dobrodelne organizacije. »Že leta 1990 smo se Belokrajnci začeli pogovarjati, da bi ustanovili svoje društvo, leta 1991 pa smo dejansko stopili skupaj in organizirali v Torontu banket, katerega dobiček smo namenili zdravstvenemu domu v Metliki za nabavo aparature za pregled ožilja«, je povedal predsednik društva Janko Bubaš. »Na tem prvem banketu smo zbrali 25.000 dolarjev in jih poslali v Slovenijo«.

Že ta prva uspešna nabiralna akcija, kateri je naslednje leto sledil še en uspešen banket, jih je spodbudila, da so leta 1993 dobrodelno društvo formalno registrirali. Uradno se je v društvo včlanilo dvanajst družin, ki so najbolj aktivne pri organizaciji njihovega tradicionalnega spomladanskega banketa, na katerem radi predstavijo tudi belokrajnske posebnosti, kot je na primer jurjevanje. Seveda pa se ta dan radi zberejo Belokrajnci od blizu in daleč in se ob dobri večerji med seboj pogovorijo o svoji ožji domovini pod Gorjanci in ob zvokih slovenske glasbe tudi veselo zaplešejo.

Predsednik Belokrajnskega sklada je že od vsega začetka Janko Bubaš, ki iz svojih otroških izkušenj ve, kako pomembno je, če človek človeku v stiski ponudi pomoč. Janko je bil rojen leta 1944 v Učakovcih pri Vinici, v družini šestih otrok. Očeta ni poznal, ker ga je dva meseca po Jankovem rojstvu pobrala vojska, tako da je morala vseh šest otrok mama sama vzgajati brez vsake podpore.

Janko je bil edini, ki je odšel v svet v upanju, da si bo tam ustvaril lepše življenje. Najprej je odšel za leto in pol na Dunaj. Tam je spoznal bodočo ženo Anico. Odločila sta se, da se bosta v domovini poročila, preden se izselita v Kanado. Mesec po poroki je prvi odšel v Kanado Janko, Anica pa nekaj tednov za njim.

Vselitev v Kanado jima je omogočil Jankov bratranec Frank Tomc, ki je živel v Torontu, in tako sta tudi onadva začela svoje prve korake v tem mestu. Na svoji lastni koži sta občutila, kako težko je, če se človek v nadlogi znajde sam, in morda je tudi to vplivalo nanju, da se oba aktivno udeležujeta v slovenski skupnosti, tako pri Belokrajnskem skladu kot pri društvu Slovenski park. »Zavedam se, v kakšni agoniji so družine, ki nimajo denarja za plačevanje zdravstvenih uslug«, je v pogovoru povedal Janko. »Moja žena je kmalu po prihodu v Kanado zbolela in stroški bolnišnice so znašali 550 dolarjev, jaz pa sem imel takrat 50 dolarjev plače na teden. Zdravstveno zavarovanje teh stroškov ni krilo«.

Pred dvajsetimi leti, ko je bil ustanovljen Belokrajnski sklad, je imel Janko Bubaš že dobro utečeno vodovodno podjetje, v katerem je dolgo delal tudi njegov sin Andrej. Kot podjetnik je z oglasi in z udeležbo na prireditvah vedno rad podpiral slovenske kulturne in družabne dejavnosti in zato je tudi vodstvo Belokrajnskega sklada z veseljem sprejel, ni pa nikoli pomislil, da bo na poziciji predsednika ostal kar dvajset let. »To je odgovorno delo, ki ga noče nihče drug prevzeti«, pravi Janko. »Registrirane

dobrodelne organizacije morajo poslovati po zelo strogih pravilih, ker jih nekateri zlorablajo za nedobrodelne namene. Imeti moramo zelo pregledno finančno poslovanje in se strogo držati pravil. Ko smo pred desetimi leti prevzeli pokroviteljstvo nad Viktorija Fondom, ki sta ga začeli Milena Soršak in Darja Slobodnik, smo morali to dejavnost dodatno registrirati, da lahko darovalcem izdajamo potrdila za davčno olajšavo«.

Belokrajnski sklad je v prvem desetletju delovanja izvedel kar nekaj akcij za pomoč Sloveniji, kot za šolo v Beli Krajini, za zdravilišče Debeli Rtič, pa za slovenske udeležence posebne olimpiade v Torontu. Ves čas pa podpira tudi slovenski starostni dom Lipa, slovensko radijsko oddajo Glas kanadskih Slovencev, pa folklorne in druge skupine, kadar se nanje obrnejo za finančno pomoč pri izvedbi posebnih projektov.

»Res, da nas pri Belokrajnskem skladu ni veliko, toda če gre za dobrodelno stvar, se da tudi z malo ljudmi veliko narediti«, je Janko ponosno povedal po letošnjem banketu. »Rad bi se zahvalil vsem članom Belokrajnskega sklada za njihovo pomoč in podporo, kakor tudi Belokrajncem in drugim rojakom, ki redno obiskujejo naš tradicionalni banket in na ta način omogočajo, da s skupnimi močmi pomagamo tistim ljudem v naši slovenski skupnosti, ki so najbolj pomoči potrebni, še zlasti otrokom. Viktorija sklad pomaga izrecno njim in v prihodnje se nameravamo še bolj osredotočiti na ta projekt«.

Janko Bubaš je še posebej ponosen, da je Belokrajnski sklad letos prejel priznanje Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Ob 40-letnici Slovenskega lovskega in ribiškega društva

Cvetka Kocjančič

Člani Slovenskega lovskega in ribiškega društva iz Toronta letos praznujejo 40-letnico uspešnega delovanja. Njihov Lovski dom v Allistonu in njihova letna publikacija Lovski vestnik sta v ponos vsem kanadskim Slovencem. V štirih desetletjih delovanja se je društvo uveljavilo ne samo v krepitvi lovske dejavnosti, ampak še bolj v povezovanju Slovencev, ohranjanju slovenskih tradicij in v promociji kulturnega delovanja kanadskih Slovencev.

Slovensko lovsko in ribiško društvo je bilo ustanovljeno leta 1971 v Torontu. Ustanovnega sestanka se je udeležilo petindvajset slovenskih lovcev. Prva veselica v novembru 1971 je bila velika promocija za to novoustanovljeno društvo in tako se je število članov do konca

leta podvojilo. Začeli so razmišljati o nakupu svojega zemljišča, ki bi bilo primerno za lov in za letovišče. Že v začetku naslednjega leta so v vasici Everett, 80 kilometrov severno od Toronta, kupili 32 hektarov zemlje ob Pine River.

Maja 1973 so po načrtih, ki jih je izdelal Frank Osredkar, začeli z gradnjo društvenega doma. Da ne bi bilo treba pozneje prostorov širiti, so si že v začetku zamislili velik dom z dvema dvoranama in posameznimi sobami, ki bi jih člani lahko vzeli v najem. Ker je bilo med člani veliko podjetnikov, predvsem iz gradbene stroke, so dela hitro napredovala. Različni obrtniki so opravili nešteto ur prostovoljnega dela. Da bi svoje ambiciozne načrte za društveni dom čimprej realiziralo,

je društvo pospešilo kampanjo za nove člane tudi med tistimi, ki jim ni bilo do lova. Ker so vsi člani veliko prispevali za društvo, so se tudi vsi bolj trudili za napredek društva in prav zaradi njihove delovne discipline je društvo uspešno delovalo.

Osnovni namen Slovenskega lovskega in ribiškega društva je bilo povezovanje lovcev in ribičev in vzdrževanje družabnosti. Člani, ki so si na društvenem zemljišču postavili svoje počitniške prikolice, so našli tam svojo slovensko oazo, kjer v prijaznem klepetu obujajo spomine na domovino in prepevajo slovenske pesmi.

Za širšo slovensko skupnost organizira Slovensko lovsko in ribiško društvo po dva do tri piknike na leto, ki so navadno zelo dobro obiskani, še posebno njihov tradicionalni Oktoberfest, ki so ga začeli prirejati leta 1975 in je postal njihova najpomembnejša prireditvev.

Kot večina drugih slovenskih društev iz Toronta, tudi Slovensko lovsko in ribiško društvo prireja v zimskem času po dva banketa v dvorani župnije Brezmadežne v Torontu. Poleg piknikov in banketov društvo organizira tudi razne prireditve za svoje člane, kot miklavževanje, silvestrovanje, materinski dan, dan očetov.

Že od vsega začetka je Slovensko lovsko in ribiško društvo posvečalo veliko pozornost športu, ki nudi ljudem razvedrilo v naravi in priložnost za medsebojno druženje.

Vsako leto, pozno v jeseni, organizirajo lov na belorepe jelene na svojem lastnem zemljišču. V manjših skupinah hodijo lovci loviti lose, medvede, volke in druge živali, ki se zadržujejo po severnoontarijskih gozdovih.

Člani društva imajo priložnost za ribolov v rečici Pine River, ki teče preko njihovega zemljišča. Tam se v ribolovu vadijo tudi najmlajši. Posebno doživetje za člane predstavlja skupinski ribolov, ki ga organizirajo enkrat letno na večjih severnoontarijskih jezerih.

Od leta 1979 Slovensko lovsko in ribiško društvo izdaja letno publikacijo Lovski vestnik, ki navadno obsega od 100 do 120 strani. Približno polovica Vestnika je namenjena kulturnoinformativnemu pisanju, zadnja polovica pa oglasom podjetnikov. Na straneh Lovskega vestnika je našla priložnost za svoje umetniško izražanje vrsta kanadskih slovenskih pisateljev in slikarjev, za dopisovanje o društvenih novicah pa se potrudijo tudi taki, ki sicer niso preveč vajeni pisanja, a se zavedajo, da kar se o društvu zapiše, ostane za zgodovino.

Že od svojega nastanka Slovensko lovsko in ribiško društvo odlično sodeluje z drugimi slovenskimi društvi.

Društvo krepí prijateljstvo s Slovenijo tudi na področju kulture in družabnosti. Številne glasbene in pevske skupine so že nastopile na prireditvah Lovskega društva v Everettu.

Na žalost se Slovensko lovsko in ribiško društvo sooča z enakimi problemi, ki pestrijo večino slovenskih društev v Kanadi. Člani bolehajo in se starajo, tako da je vse manj ljudi za delo. Mlajši člani so v letih, ko imajo druge prioritete in težko najdejo čas in voljo, da bi bili bolj aktivni v društvu. Obstaja pa tudi precej upanja, saj je kar nekaj mladih članov v upravnem odboru društva. Tudi uredništvo Lovskega vestnika je že nekaj let v rokah mladih članic.

Dobrodošli doma

Proslava ob 20-letnici samostojnosti Slovenije v Ljubljani

Na pobudo Urada vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu bo **1. julija 2011** v Ljubljani potekala prireditev Dobrodošli doma, ki je ena osrednjih prireditev ob praznovanju 20. obletnice samostojnosti matične domovine. Ta dan se bodo Slovenci iz celega sveta srečali v Ljubljani in si ogledali mesto. Skupaj bodo uživali ob projekcijah filmov in nastopih folklornih, glasbenih in gledaliških skupin, slovenskih pevskih zborov iz vseh koncev sveta ter poskušali odlične slovenske kulinarčne dobrote.

Veliki zaključek prireditve bo zvečer ob **20:30h na Prešernovem trgu** z nastopom projekta Sozvočja Slovenije/Sounds of Slovenia, ki združuje vrhunske slovenske glasbenike in vokaliste ter predstavlja slovensko ljudsko izročilo v sodobnih in živih priredbah. Za to posebno priložnost se jim bo pridružil tudi vrhunski operni pevec Juan Vasle in priložnostni zbor združenih slovenskih pevcev iz celega sveta.

Sounds of Slovenia je multimedijiški spektakel, ki združuje skupino vrhunskih glasbenic in glasbenikov, ki so se že uveljavili kot odlični solisti, hkrati pa igrajo in pojejo v različnih zasedbah. S svojim glasbenim nastopom želijo pokazati, kaj pomeni bogastvo razlik in kako pomembna je raznolikost, ne samo v kulturnem, temveč tudi v gospodarskem in političnem svetu. Spoštovanje razlik in upoštevanje celovitosti sveta sta ključna za prepoznavanje novih

vzorcev, ki lahko popeljejo iz ekonomske in ekološke krize.

Celotni program prireditve Dobrodošli doma in dodatne informacije o vseh sodelujočih in nastopajočih lahko najdete na spletnem mestu www.dobrodošlidoma.si, ki je osrednja informacijska točka vseh dogodkov povezanih s prireditvijo Dobrodošli doma, ter na facebooku. Poleg osrednje prireditve 1. julija 2011 bo v tistih dneh potekal tudi bogat spremljevalni program z različnimi dogodki.

Jubilejna turneja Vokalne skupine Plamen

Marija Ahačič-Pollak

Vokalna skupina Plamen letos praznuje dvajsetletnico obstoja. V počastitev tega jubileja bo gostovala v Sloveniji s koncerti v slavnostni dvorani na Ptujskem gradu 18. avgusta, na gradu Sevnica 19. avgusta in v Tržiču, v dvorani na Skali 20. avgusta.

Pokrovitelji vseh treh koncertov so Urad za Slovence po svetu in župani

občin Ptuj, Sevnica in Tržič.

Skupina je še posebno ponosna, da bo njihov nastop v Ptujju snemala nacionalna TV Slovenija.

Že vnaprej pa tudi vabimo vse rojake iz Toronta in okolice, da pridejo na Plamenov slavnostni koncert, ki bo 22. oktobra na Browns Line. Posebni gost bo Boris Kopitar, ki ni samo zelo uspešen televizijski voditelj, ampak tudi odličen

pevec, saj vsi poznamo njegov hit Žametne vrtnice, ki je najbolj igrana melodija na našem radiu Glas kanadskih Slovencev. To pot jo boste lahko slišali v živo.

Boris bo tudi vodil Plamenov koncert. Vabimo vse, ki jim je mar do lepega petja, da z Vokalno skupino Plamen proslavite njen visoki jubilej.

**Happy
Canada Day!**

Kako smo šivali prve slovenske državne zastave v Kanadi

Edi Kodarin

Osamosvojitve Slovenije je prinesla tudi novo slovensko državno zastavo, česar smo se Slovenci v izseljenstvu močno razveselili, saj je bila poprej zastava kriva številnih konfliktov.

25. junija 1991 je Slovenija razglasila svojo samostojnost oziroma neodvisnost, na kar je jugoslovanska armada reagirala z oboroženim napadom. Kanadski Slovenci smo pokazali solidarnost s slovenskim narodom s protestnimi shodi in z lobiranjem kanadske vlade, da prizna samostojnost republike Slovenije. Nobena država je sprva ni priznala. Predstavniki slovenske skupnosti v Južnem Ontariu so na skupnem sestanku 2. julija 1991 odločili, da bodo 6. julija organizirali protestni shod pred ontarijsko vladno palačo v Torontu in na ta način opozorili kanadsko vladno in širšo kanadsko skupnost, kdo so Slovenci in kaj

hočejo.

Novih slovenskih zastav tisti čas ni bilo mogoče nikjer dobiti. Kako naj demonstriramo brez zastav? Poleg vseh drugih zadev, ki jih je bilo treba urediti za pridobitev uradnega dovoljenja za demonstracije in določitve govorcev, je bila na dnevnem redu tudi oskrba slovenskih zastav. To nalogo je sprejel in s pomočjo številnih prostovoljcev uspešno speljal gospod Justin Žigante.

Z nabavo materiala ni bilo težav, toda, kje šivati? Edino možnost smo videli pri Francki Grizonič, izdelovalki majic (*T-shirts*) v St.

Catharinesu.

Z Žigantejem sva se po telefonu zmenila, da mu bom pomagal izpeljati to akcijo. Naslednji dan, ob 6. uri zvečer, je prišel k meni v Stoney Creek. Časa je bilo zelo malo. Dogovorili smo se kako in kaj, vendar se je zataknilo pri slovenskem grbu.

Treba je bilo dobiti prave podatke. Vprašali smo Francija Slobodnika, župnika v slovenski cerkvi svetega Gregorija v Hamiltonu. On nas je napotil h gospe Jožici Vegelj, ki je bila v Sloveniji na Svetovnem slovenskem kongresu in na proslavi ob proglasitvi samostojnosti Republike Slovenije. Iz domovine nam je posredovala zastavo in podatke o grbu.

Za strojno izdelovanje grba je bilo treba pripraviti načrt. Moj sin Aleš, ki je tedaj že delal kot strojni inženir, je takoj

ponudil svojo pomoč. Po služenem delu je vso noč prebedel za risalno mizo, da je do jutra dokončal matrice grba za tiskanje, ki smo jih zanesli v tiskarno v St. Catharines. Izdelovanje grba je bilo zelo zamudno, ker je večbarven in se je morala vsaka barva posebej sušiti. Organiziral sem ekipo prostovoljcev, ki je šla v tiskarno pomagat. Zastave smo šivali ročno iz belega, rdečega in modrega blaga in nanje prišili grb, ki je bil posebej tiskan na tkanino. Rezali in pakirali smo vsi, da bi šiviljam omogočili hitrejše delo. Delo je šlo bolj počasi od rok, kot smo prvotno planirali. V petek je bilo ob koncu popoldanske izmene samo 45 zastav končanih, nekaj pa jih je bilo v drugi in tretji fazi šivanja. Kanadske šivilje se niso zmenile za naše prošnje, naj ostanejo in delo dokončajo; po končanem delavnem času so ob enajsti uri zvečer odšle domov.

Spraševali smo se, kaj naj naredimo. Več kot polovico zastav je bilo še nedokončanih. Naše ženske – Nela Žigante, Stanka Kodar in Franka Grizonič – so se odločile, da bodo same delo dokončale. Nela do tedaj še nikoli ni šivala na šivalnem stroju, pa jo je Stanka bodrila in ji pomagala, da se je hitro naučila šivati. Do osme ure zjutraj je bilo sešitih 120 zastav.

Po prečuti noči smo zastave spakirali in se odpeljali v Toronto na demonstracijo. Pred parlamentarno stavbo so nas organizatorji demonstracije in množica demonstrantov že nestrpno

čakali. Denis in Dejan Žigante sta prinesla palice, ki jih je podarilo podjetje Condu Electric, katerega lastnik je Janez Recelj.

Ponosno so vihrale slovenske zastave na tej demonstraciji in ves trud je bil bogato poplačan. Po demonstraciji so bile te zastave prodane in ves izkupiček je šel v Sklad za pomoč Sloveniji.

Ena od teh zastav je bila podarjena prvemu obrambnemu ministru Janezu Janši na prvem uradnem obisku v Kanadi. Obljubil je, do bo shranjena v novem vojaškem muzeju na Vrhniki.

Ko se po dvajsetih letih spominjamo dogodkov iz časa slovenskega osamosvajanja, se ob veliki denarni podpori, ki smo jo kanadski Slovenci zbrali za pomoč domovini, spominjamo tudi šivanja prvih slovenskih državnih zastav, ki so dale poseben pečat demonstraciji Slovencev pred ontarijskim parlamentom, in pozneje tudi številnim drugim manifestacijam za podporo kanadskega in mednarodnega priznanja Slovenije.

Demonstracija pred parlamentom pred Queen's Parkom, Toronto

Vseslovenski kulturni odbor že 20 let informira in povezuje

Cvetka Kocjančič

Vseslovenski kulturni odbor (VSKO) je organizacija, ki povezuje večino slovenskih društev v južnem Ontariu. Ustanovljen je bil junija leta 1991, ko so razmere v domovini prisilile kanadske Slovence k složnemu skupnemu nastopu. Že pred tem je bilo več poskusov, da bi se slovenska društva v Kanadi med seboj povežala in skupno nastopila pri akcijah, ki so zahtevale složen skupen nastop, toda delovali so le za kako skupno akcijo. V času slovenskega osamosvajanja pa je slovenskim društvom v Kanadi le uspelo premostiti medsebojne razlike in skupno nastopiti v prizadevanju za mednarodno priznanje Slovenije in za zbiranje finančne pomoči. Takrat je bila VSKO-u poverjena vodilna vloga, saj je preko društev, včlanjenih v VSKO, in preko svoje medijske mreže dosegel največje število Slovencev v Kanadi. Že pred letom 1991 je večina slovenskih društev v Kanadi med seboj sodelovala v raznih dobrodelnih akcijah v korist Slovenije ali pri gostovanjih raznih kulturnih in glasbenih skupin iz Slovenije, zato je bilo lažje in bolj učinkovito povezovanje in sodelovanje kanadskih Slovencev preko tega meddruštvenega foruma kot preko Kanadskega slovenskega kongresa, ki je bil osnovan na osnovi individualnega članstva in ni uspel doseči širšega kroga kanadskih Slovencev. Tudi Kanadski slovenski svet, ki je predstavljal krovno organizacijo slovenske politične emigracije, v odločilnem slovenskem zgodovinskem trenutku ni uspel povezati večine kanadskih

Slovencev. Obe omenjeni organizaciji pa sta v tistem kritičnem obdobju odlično sodelovali pri Vseslovenskem kulturnem odboru in še zlasti veliko prispevali pri organizaciji raznih političnih manifestacij, lobiranju za mednarodno priznanje Slovenije in zbiranju finančne pomoči za Slovenijo.

Za prvega predsednika VSKO je bil izvoljen Stane Kranjc, ki je leto poprej kot predsednik Vseslovenskega odbora za pomoč poplavljenecem v Sloveniji uspešno sodeloval s slovenskimi društvi širom po Kanadi pri izvedbi nabiralne akcije, v okviru

Slovenian Relief Fund 1991

katere je bilo za slovensko Karitas zbranih preko 140.000 dolarjev. Za meddruštveno koordinacijo sta skrbela Lojze Kocjančič v Torontu in Frank Novak v Hamiltonu, blagajniško delo pa je bilo poverjeno Franku Brencetu, ki je še zlasti pri Skladu za pomoč Sloveniji (ki je tudi deloval v okviru VSKO in je zbral pol milijona dolarjev za Slovenijo)

opravil neprecenjivo delo.

Najlepša manifestacija skupnega slovenskega nastopa v Kanadi je bila slavnostna proslava ob mednarodnem priznanju Slovenije 15. januarja 1992 v dvorani slovenske župnije Brezmadežne v Torontu, ki jo je odlično organiziral VSKO.

Že v času 10-dnevne slovenske vojne je v okviru Vseslovenskega kulturnega odbora začel delovati Slovenski informacijski center, ki ga je prvo leto vodil Leander Škof. Prostor je dal brezplačno na razpolago Jože Kastelic v svoji pisarniški stavbi na Browns Line. Za informiranje Slovencev o situaciji v domovini je VSKO julija 1991 izdal brošuro Vojna v Sloveniji, konec leta 1991 in v naslednjih treh letih pa še štiri številke Kanadsko-slovenske kronike, ki jih je pripravila in uredila Cvetka Kocjančič.

Že pred koncem 1991. leta so slovenska društva iz južnega Ontaria odločila, da

bo VSKO postal stalna organizacija, ki naj bi povezovala slovenska društva in organizacije, jih informirala in koordinirala akcije, ki po svoji naravi zahtevajo skupen nastop Slovencev. Za potrebe informiranja je bil že pred koncem leta ustanovljen pododbor VSKO, ki je začel posredovati tedensko radijsko uro Glas kanadskih Slovencev, ki že skoraj dvajset let neprekinjeno deluje. Slovenska društva z letno članarino v VSKO izdatno podpirajo slovensko radijsko uro, Jože Kastelic pa že vseh dvajset let brezplačno nudi prostor, kjer je pisarna VSKO in radijski studio. Vse delo za pripravo radijske oddaje je volunteersko; opravlja ga ekipa napovedovalcev in glasbenih tehnikov. Prva urednica radijske oddaje je bila Marija Ahačič-Pollak, po njeni preselitvi v Slovenijo je postal odgovoren urednik Dare Kristan, program pa pripravlja Marija Jevnišek.

Radijska ekipa 1991

Poskus, da bi Kanadsko-slovenska kronika postala glasilo VSKO ni uspel, ker enostavno ni bilo dovolj finančne podpore. Ker pa je slovenska skupnost v Kanadi nujno potrebovala redno publikacijo, da bi dosegla čimveč rojakov, tudi tistih izven province Ontaria, je leta 1996 le prišlo do ustanovitve revije Glasilo kanadskih Slovencev, za kar je zaslužen še posebej Jože Slobodnik. Za prvo urednico je bila izbrana Nives Čorak; po njeni preselitvi v Slovenijo je nekaj številčk uredil Ivan Dolenc, nekaj Majda Gunžar, naslednjih pet let je Glasilo vsebinsko urejal Leander Škof,

Vseslovenski kulturni odbor 1991

tehnično pa Frank Brence, od septembra 2006 do letošnjega maja, ko je uredništvo prevzel Jona Šenk, pa so Glasilo pripravljali Cvetka Kocjančič, Milena Soršak in Frank Brence.

Prvih nekaj let, ko so VSKO vodili Stane Kranjc, Frank Novak, Lojze Kocjančič, Marija Ahačič-Pollak in Jože Slobodnik, je bil mandat za predsednika VSKO samo eno leto, ko pa je predsedniško mesto prevzel Ivan Plut, je bil mandat podaljšan, tako da se predsedniki niso več vsako leto menjavali. Za Ivanom Plutom je VSKO nekaj let vodil Florijan Markun, zadnjih šest let pa ga vodi Marjan Kolarič.

Med pomembnejše prireditve, ki jih je v

preteklih dveh desetletjih organiziral Vseslovenski kulturni odbor, je treba omeniti še sprejem za prvega slovenskega veleposlanika v Kanadi gospoda Marijana Majcna, slavnostni banket ob imenovanju Jožeta Slobodnika za častnega konzula RS v Torontu, organizacijo 1. konvencije kanadskih Slovencev leta 2006, ki so se je udeležili predstavniki večine slovenskih društev iz Kanade in na kateri je bil za zastopnika kanadskih Slovencev v Svetu za izseljence pri vladi RS demokratično izvoljen Stane Kranjc. Omeniti je treba tudi sprejeme raznih političnih delegacij ter glasbenih skupin iz Slovenije, pa seveda lanskoletni Božični koncert.

Henček Burkat nam bo ostal v lepem spominu

Letos, 5. maja je po daljši bolezni, ki jo je hrabro in dostojanstveno prenašal, preminil Henček Burkat, legenda slovenske narodnozabavne glasbe.

Henček je bil preprost, ljudski muzikant, doma iz Kamenc blizu Novega mesta. Ustanovil je ansamblel, v katerem sta poleg njega, ki je igral na frajtonarico, ves čas igrala tudi njegova sinova Tomaž in Toni. Njegov ansambel je deloval med letoma 1965 in 2001 in je imel v svojem repertuarju okoli 300 lastnih skladb. Med najbolj znanimi so bile Polka, valček, rock&roll, Henčkov Abraham, Metliška črnina, Lepa mora bit, Sončna Dolenjska, iz njegovih kanadskih turnej pa sta nastali pesmi Niagara cviček falls in Družina praznuje. Ustvaril je svoj prepoznavni in med ljudmi zelo priljubljen glasbeni slog. Igral je na neštetihi veselicah, v radijskih in televizijskih oddajah, izdal pa je tudi več plošč, kaset in zgoščenk.

Poznali so ga tudi številni Slovenci po Evropi, Kanadi, Ameriki in Avstraliji, saj jih je večkrat obiskal in jim s pesmijo prinesel delček domovine. Henčkov ansambel je bil eden prvih slovenskih narodnozabavnih ansamblov, ki je prišel na gostovanje v Kanado in ZDA. Prvič je prišel že davnega leta 1972, potem pa še dvakrat z ansamblom, nekajkrat pa tudi sam s pevcem Lojzetom Ambrožem.

Umril je legendarni slovenski pevec Brendi

Med nastopom v Lipici je 18. junija 2011 zaradi srčne kapi umrl slovenski pevec Branko Jovanovič Vunjak, poznan pod umetniškim imenom Brendi. Od leta 1986 do 1996 je nastopal s skupino Don Juan, potem pa je svojo glasbeno kariero nadaljeval kot solo izvajalec. Pred nekaj leti je gostoval tudi med nami v Kanadi.

Amateur historian Jožko Šavli passed away

Jožko Šavli

On March 11, 2011 Slovene author and amateur historian Jožko Šavli passed away. He will be remembered for his work on the Venetic theory of the origin of Slovenians.

Šavli was born in Tolmin, then part of the Kingdom of Italy (now in Slovenia). He obtained a degree in Business Management at the University of Ljubljana in 1967. Then he continued his studies at the Vienna School of International Trade (»Hochschule für Welthandel«), where in 1975 he obtained a doctorate in social and economic sciences with a thesis on the economic structure and regional economic development in the district of Horn in Lower Austria.^[3] From 1978 he taught business subjects at the Slovenian language Technical School of Commerce in Gorizia, Italy.

Šavli became known in Slovenia in the mid-1980s, when he advanced the Venetic theory together with the poet Matej Bor and the priest Ivan Tomažič in the book *Veneti, naši davni predniki* (eng. *Veneti Our Ancient Forefathers*). Later it was published in English translation by Canadian Slovenian author Anton Škerbinc under the title *Veneti, the First Builders of Europe*. According to this theory, Slovenians were descendants of the ancient proto-Slavic speaking people known as the Veneti who were the first builders of Europe. This theory was rejected by academic historians who

still maintain that Slovenians descended from the Slavs that settled the region in the 6th century, however over the years it gained widespread popularity in Slovenia, as well as some interest abroad. Significant contribution to the Venetic theory was also made by Slovenian Canadian venetologists, late Jože Škulj and Anthony Ambrožič, a self-taught linguist and historian who wrote several books on that subject.

Already in the early 1980s, Šavli began to publish articles and essays that concerned in particular traditions of the medieval state of Carantania. In his books, Šavli emphasized the political and cultural continuity between the proto-Slovene state of Carantania and the later Duchy of Carinthia.

For Dr. Šavli this alternative history proved to be exceptionally creative and fertile. It offered a new perspective for research and led to new discoveries about Slovenian past, such as Slovenian symbols, Slovenian saints, Slovenian nobility, enthronement of Slovenian dukes, and most significantly to insights about Slovenian mythology. This research was published in a comprehensive monograph *Zlati cvet, Bajeslovje Slovencev* (Golden Flower, Mythology of Slovenian People). Another book followed, his last publication *Zlata ptica* (Golden Bird), published in 2010.

In his Slovenian mythology Jožko Šavli continued, and gave a new meaning to the work of Slovenian ethnologists and collectors, such as Niko Kuret, Jakob Kelemina and others.

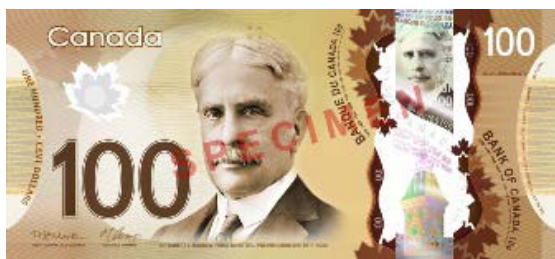
Many of Jožko Šavli's articles could be read on the Carantha internet site:

www.carantha.net

Novice

Nov kanadski denar – Kanada je prva država na svetu, ki bo začela tiskati denar na plastičnem materialu, ki je veliko bolj vzdržljiv kot papir in ga je tudi veliko težje ponarejati. Novembra letos bodo prišli v obtok bankovci po 100 dolarjev, marca naslednje leto pa 50-dolarski bankovci, do leta 2013 pa bodo prišli v obtok še vsi drugi bankovci.

Olivno olje zmanjšuje možnost za kap – Raziskava francoskega inštituta za zdravstvene in medicinske raziskave iz Bordeauxa, ki je zaobjela 7625 oseb, starih 65 let in več in je potekala pet let, je pokazala, da imajo osebe, ki so bolj intenzivno uporabljale olivno olje v primerjavi s tistimi, ki olivnega olja sploh niso uporabljale, 41 odstotkov manjšo možnost, da jih zadane kap.

Novi družinski zakonik - Poslanke in

poslanci Državnega zbora RS so s 43-imi glasovi za in 38-imi glasovi proti potrdili predlog družinskega zakonika. Okoli tega zakona je bilo veliko nezadovoljstva s strani opozicije, predvsem zaradi tega, ker bi po prvotnem predlogu bili istospolni pari povsem izenačeni s heteroseksualnimi. Zadnje besedilo zakona, ki je bilo sprejeto, določa, da istospolni par ne more skleniti zakonske, temveč partnersko skupnost. Heteroseksualnim parom omogoča samo posvojitev biološkega otroka istospolnega para. Poleg tega pa zakonik med drugim prepoveduje kaznovanje otrok, uvaja institut zagovornika otroka in institut mediacije.

SCT v stečaju – Sredi junija letos se je začel stečajni postopek za največje slovensko gradbeno podjetje SCT, ki je še do leta 2008 poslovalo z dobičkom, leta 2010 pa je imelo kar za 90 milijonov izgube in stečaja z nobenimi drugimi ukrepi niso mogli preprečiti.

Okužbe z bakterijo E.coli - V Evropi je zaradi okužbe z bakterijo E.coli umrlo 35 oseb, po nekaterih podatkih pa je zaradi te iste bakterije v 14 državah Evrope zbolelo 3.225 oseb. Vir okužbe so bili kalčki s kmetije na Spodnjem Saškem v Nemčiji.

Med srednješolci največ gimnazijcev - Po drugem izbirnem krogu je znano, da je na srednje šole v Sloveniji že sprejetih 18.196 kandidatov. Med njimi jih je največ (7.518) našlo mesto na gimnazijah, 7.401 se je vpisal na enega od programov srednjega strokovnega in tehniškega izobraževanja,

3.058 na srednje poklicne in 219 na nižje poklicne šole. Dobrim 95 odstotkom doslej vpisanih je uspelo priti na želeno šolo, kaže statistika ministrstva za šolstvo.

Superhitri vlak - Na Kitajskem so javnosti predstavili superhitri vlak, ki bo potnike iz Pekinga v Šanghaj pri 350 kilometrih na uro prepeljal v manj kot petih urah, kar je pol manj časa, kot za pot z vlakom porabijo danes. Vlak je huda konkurenca letalskim prevoznikom, katerih usluge Kitajci že zdaj vedno manj radi koristijo zaradi nenehnih zamud. Oblast pričakuje, da bo vlak na leto prepeljal 80 milijonov ljudi. Za nekaj manj kot 200 evrov si bodo potniki na vlaku lahko privoščili luksuz, kakršnega ponujajo na letalih v prvem razredu, s pomičnimi sedeži, na katerih lahko dokaj udobno zaspijo, za njihovo dobrobit pa bodo skrbele tudi stewardese.

Slovenska vlada v krizi – Pred nedavnim je iz koalicije izstopila stranka Zares in tako sta v koaliciji ostali samo še stranki Socialni demokrati in Liberalna demokracija Slovenije. Poleg Gregorja Golobiča, ki je kot minister odstopil že poprej, bodo skupaj s stranko iz vlade izstopile tudi Zaresove ministric Darja Radić, Majda Širca in Irma Pavlinič Krebs. Na nedavnem referendumu so bili zavrženi kar trije zakoni, ki jih je sprejela sedanja vlada, in zato se vsepogosteje pojavlja zahteva po predčasnih volitvah.

Revija Slovenija danes – Revijo Moja Slovenija, ki je prenehala izhajati konec lanskega leta, je pred kratkim zamenjala nova revija z naslovom Slovenija danes, ki jo financira Urad za Slovence v zamejstvu

in po svetu, izdaja pa založba Domus.

NSKS zavrnil predlog ustavnega zakona o manjšini – Zbor narodnih predstavnikov pri Narodnem svetu koroških Slovencev je zavrnil obstoječi predlog zakona, ki naj bi v avstrijsko zakonodajo prenesel dogovor o rešitvi vprašanja dvojezične topografije na avstrijskem Koroškem. Meni, da so številna določila iz predloga zakona v nasprotju s 7. členom Avstrijske državne pogodbe.

Jančarju že tretji kresnik - Kresnika za najboljši slovenski roman leta je na kresni večer prejel Drago Jančar za roman To noč sem jo videl. Jančar je tako postal prvi avtor, ki je kresnika v njegovi 21-letni zgodovini prejel že trikrat.

Drago Jančar

Razmislek ob 20. obletnici slovenske države

dr. France Habjan

Letos bomo Slovenci doma in zunaj meja Slovenije praznovali 20. obletnico ustanovitve slovenske države. Tistikrat so se uresničile stoletne zgodovinske sanje Slovencev. V osemdesetih letih prejšnjega stoletja so se sprožili kulturnozgodovinski izzivi med slovenskimi skupnostmi, kot so slovenski nacionalni programi o preobrazbi slovenskega narodnega značaja in na podlagi teh razmišljanj se je dokončno rodila formulacija in izbor znanstvenih študij na področju sociologije, prava, filozofije, teologije, gospodarstva itd. Ti znanstveni elaborati, ki imajo pluralistično obeležje (T. Hribar, I. Urbančič, D. Rupel, F. Bučar, J. Pučnik, N. Grafenauer, D. Jančar, V. Rus itd.) so bili objavljeni v 57. št. Nove Revije pod naslovom »Prispevki za slovenski nacionalni program«. Omenjena listina je bila potem izhodišni dokument pri ustvarjanju nove slovenske države.

Kot prvo dejanje pri načrtovanju nove slovenske države (v republiki Sloveniji) se je slovenska skupščina poslužila načela samoodločbe narodov, pravico do odcepitve, katerega je leta 1974 sprejela Zvezna Skupščina SFRJ.

Slovenska skupščina je 23. decembra 1990 izvedla referendum za odcepitev, katerega so slovenski volivci zgodovinsko izglasovali z 88-odstotno večino. In od tega dne naprej se je slovenska oblast, ne glede na zahteve federalne vlade, osredotočila okoli pravnoadministrativne zgradbe nove države in 25. junija oklicala slovensko neodvisnost, ki je v Sloveniji povzročila pravo evforijo.

Prav tisti zgodovinski večer so bili prvokrat zbrani okoli slovenskega parlamenta Slovenci iz Slovenije, iz zamejstva in iz sveta. Naj omenim tudi dejstvo, da so se Slovenci po svetu med časom osamosvajanja zbliževali in pričeli presegati politična razhajanja. V tistem času je bil Svetovni slovenski kongres veliko upanje slovenskega združevanja.

Slovensko osamosvajanje ni bil lahek proces. Slovenija dejansko tedaj še ni imela svoje prepotrebne diplomatske elite, tudi ni imela naklonjenosti zahodnih držav, ki so v tistem času podpirale enotno Jugoslavijo. Toda Slovenija je imela neomajno podporo v osebi ljubljanskega nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šušterja, ki je s svojo osebnostjo in poznanstvi vzbudil z diplomatskimi posegi pri treh državah Evrope (Nemčija, Avstrija in Švica) simpatijo in razumevanje do Slovenije. Dr. Šuštar je direktno, pa tudi potom svojih vatikanskih prijateljev, posredoval in obveščal Vatikan o resnosti vojaškega napada jugoslovanske armade na Slovenijo. Omenjene države so postale velika politična in moralna podpora napadeni Sloveniji.

Tuji časnikarji, ki so se med napadom Jugoslavije na Slovenijo tam mudili, so kaj hitro spoznali učinkovitost in izredno sposobnost hitrih taktičnih posegov in ukrepov Slovenske teritorialne obrambe. Ko je 26. junija jugoslovanska armada napadla Slovenijo, so se začudili hitrosti vzpostavitve cestnih blokad okoli Ljubljane z neprehodnimi ovirami. Slovenski narod

je bil tisti čas resnično enoten in iz njega je izžarevala resnična domovinska ljubezen. Slovenija je tedaj pridobila na ugledu. Vsi Slovenci smo bili na to ponosni in povsem zavezani slovenstvu.

Do leta 2004 v Sloveniji še ni obstajala parlamentarna demokracija. Nasprotno, tedanji način vladanja smo v Sloveniji označevali s pojmom kontinuitete.

Do nekih sprememb in premikov je prišlo v letu 2004, ko je bila Slovenija sprejeta v Severno Atlantsko Obrambno Skupnost (NATO) in nekaj pozneje, ko

je bila sprejeta v Evropsko skupnost kot polnopravna članica. Slovenija je v prvem predsedstvu EU dokazala Evropi, da je kot predsednica EU vodila Evropsko skupnost konstruktivno in tudi dosegala marsikaj, česar drugi niso bili sposobni. Sloveniji so vse članice skupnosti izrekle čestitke in pohvalo. Predsednik Janez Janša je EU predstavil koncept gospodarskega povezovanja.

Leta 2008 je prevzel krmilo predsednik Borut Pahor s svojo koalicijo, ki se je pred volitvami poslužila negativne volilne propagande. Janeza Janšo in njegovo stranko so obtožili, da so sprejeli podkupnino pri aferi Patria. Ta obtožba je sedaj po dolgih letih pred sodiščem, ki bo dokončno razvozlalo, kaj je resnica v primeru Patria. V Sloveniji trenutno vlada gospodarska kriza, ki ima delno svoj izvor tudi v svetovni gospodarski krizi, vendar pa ima slovensko gospodarstvo svojo posebnost. Slovenskega gospodarstva se je polastila žgoča koruptivnost, ki hromi celotno slovensko gospodarstvo. Vzrok za to stanje moremo najti v zgrešeni denacionalizaciji, ki je dejansko omogočila "tajkunstvo". V Sloveniji še vedno pogrešamo medijsko svobodo in demokratično pluralnost. Slovenci v domovini, v zamejstu in po svetu pogrešamo še marsikaj od tistega, kar je bilo sprejeto na prvem zasedanju slovenskega parlamenta in kar vsebuje slovenska ustava.

Upati je, da bo v drugem dvajsetletju slovenska država vzpostavila najvišja etična, politična, pravna in gospodarska merila za vse slovenske državljane.

Ob priznanju Slovenije
Marija Ahačič-Pollak

Priznana zdaj si naša domovina:
čestitamo in Ti želimo srečno,
da samostojna bi ostala večno,
je želja vseh Slovencev zdaj edina.

Za vse, ki smo Te mladi zapustili,
ostala ljubljena si domovina,
in vsi, ki dala nam je dom tujina,
smo s Tabo za priznanje se borili.

Naj razprtije vse se razpršijo,
da brat bo bratu Slovenec spet postal,
da sosed bo s Slovincem vasoval
in spet skrbel za staro domačijo.

Slovenija, zdaj si res samostojna!
Zorala si s krvjo si brazde svoje,
z ljubeznijo naj zdaj Ti plug zapoje:
priznanja čas je, čas obnove Tvoje.

Toronto, 15. januar 1992

Pod svobodnim soncem
Miha Spilar

Srce veselo vsem Slovincem bije,
jim že dvajset let svobodno sonce sije,
po celem svetu praznik zdaj slave,
in srečni, zadovoljni tam žive.

Iz tisočletnega suženjstva,
ponosno vstala je Slovenija,
in svojo si usodo kuje,
sovržnik tam več ne domuje.

Majhna kot zelena pika
z veselja vidi se ta slika;
lepša je kot biser in zlato
kadar obišeš jo, ti v srcu bo toplo.

Po srcu dobri tam ljudje živijo,
v parlamentu le slovensko govorijo;
dolgo ohranil se je naš glas,
čeprav hoteli so zatreti nas.

Ponosno vsakemu povem,
da v srcu – Slovenec sem;
mati moja je Slovenija,
in tam še vedno sem doma.

Hamilton, junij 2011

Brekland
realty group
brokerage
Loving the way we do business

David Ferkul
Sales Representative
Direct line 416-676-5433

Tel: 905-285-0343
Fax: 905-285-0673
davidferkul@breklandrealty.com
www.BreklandRealty.com

Suite 109 - 482 South Service Rd East, Oakville, ON, L6J 2X6

Prizadevanje kanadskih Slovencev za podporo domovini v času osamosvajanja

Cvetka Kocjančič

1989 – Dr. France Habjan iz Kanade je bil eden prvih pobudnikov za ustanovitev Svetovnega slovenskega kongresa, ki si je zadal nalogo povezati Slovence raztresene po vsem svetu z demokratično mislečimi Slovenci v domovini. Skupaj z dr. Zlatkom Verbičem sta vodila pripravo na ustanovitev Kanadskega slovenskega kongresa.

2. 6. 1990 – Ustanovitev Kanadskega slovenskega kongresa, za katerega je bilo sprva zelo veliko navdušenje. Za prvega predsednika je bil izvoljen dr. France Habjan. Sestajali so se v prostorih Jožeta Kastelica v Torontu. Kongresni odseki so bili kmalu osnovani tudi v Ottawi, Hamiltonu, Vancouvru, Winnipegu. Kongres je poskušal pridobiti tudi slovensko mladino, ki se je tisti čas v Torontu že zbirala v okviru neuradne organizacije Slovenian Youth Council.

Oktober 1990 – V Torontu je bila ustanovljena Kanadska slovenska gospodarska zbornica.

December 1990 – Kanadski Slovenci smo z zanimanjem spremljali dogajanja v Sloveniji, še zlasti okoli plebiscita. Novice so se tisti čas širile v glavnem po telefaxu, na sestankih Kanadskega slovenskega kongresa (KSK) in Kanadskega slovenskega sveta (KSS). Edino medijsko sredstvo je bila enourna jugoslovanska radijska oddaja s 15-minutnim slovenskim programom, ki iz razumljivih razlogov ni mogla posegati v politiko. Dvomesetni časopis Slovenska država je zajel le majhno število slovenskih izseljencev v Kanadi.

Člani Kanadskega slovenskega kongresa

7. 12. 1990 – Skupščina Republike Slovenije je naslovila na društva, organizacije in verska središča po svetu pismo o nameravanem plebiscitu, v katerem je bila izražena prošnja, da to prizadevanje podprejo v obliki peticije, ker zaradi časovnih omejitev ni bilo možno pripraviti volilnih imenikov za Slovence po svetu.

19. 12. 1990 – Kanadski Slovenci so do tedaj zbrali 1.200 podpisov v podporo plebiscita o osamosvojitvi Slovenije.

December 1990 - V Torontu je bil ustanovljen Vseslovenski odbor za pomoč poplavljenecem v Sloveniji, v katerem so složno nastopila domala vsa slovenska društva in skupno do srede naslednjega leta zbrala 112.078.50 kanadskih dolarjev. Za predsednika je bil izvoljen Stane Kranjc, dr. A. Kuk in L. Kocjančič sta bila odgovorna za društveno koordinacijo, dr. Habjan za komuniciranje, Jožica Vegelj za blagajniško delo, poleg njih pa so bili v odboru še rev. Tine Batič, dr. Kačnik, Milan Stefanec, Elizabeth Polajnar, C. Pleško in Jože Avsenik. Ta odbor je s

svojo zastavljeno komunikacijsko mrežo s Slovenci po vsej Kanadi odigral pomembno vlogo pri prizadevanju za pomoč Sloveniji v času osamosvajanja.

25. junij 1991 – Precej vplivnih kanadskih Slovencev je odšlo v Slovenijo na proslavo proglasitve samostojne RS in na Svetovni slovenski kongres.

26. junij 1991 – Slovenci v Torontu so začeli zbirati podpise za peticijo, naslovljeno ministrskemu poslancu Patricku Boyerju.

28. junij 1991 – Slovenci so skupaj s Hrvati protestirali pred ontarijskim parlamentom proti agresiji, ki jo je jugoslovanska vojska izvajala nad Slovenijo. Zahtevali so, da Kanada prizna Slovenijo, ki je tri dni poprej razglasila svojo samostojnost, in da pozove jugoslovansko vlado, naj preneha z nasiljem.

Demonstracija pred ontarijskim parlamentom, foto S. Ugovšek

1. julij 1991 – Okoli 2.000 Slovencev se je zbralo v slovenski cerkvi Brezmadežne v Torontu, kjer je tedanji torontski nadškof dr. Alojzij Ambrožič daroval mašo za domovino. Izjavo v podporo Sloveniji je dr. Ambrožič dal tudi za torontski časopis Toronto Star, poslal pa je tudi pismo

Maša za domovino, foto S. Ugovšek

kanadskemu ministrskemu predsedniku. V okviru slovenskega lobija je že v prvih dneh agresije nad Slovenijo nad tisoč kanadskih Slovencev poslalo v Ottawa protestna pisma z zahtevo, da Kanada v teh tragičnih dneh Sloveniji pomaga s tem, da njeno neodvisnost uradno prizna.

1. julij 1991 – V Kelowni je protestno zborovanje organiziral Ignac Konte. Udeležba je bila izredna, prisostvovalo je tudi veliko Hrvatov. Demonstracije so dosegle pozornost politikov in kanadskih medijev in g. Kontetu odprla pot do osebnega pogovora z ministrskim predsednikom Brianom Mulroneyem, ko je med 25. in 27. avgustom kanadski parlament zasedal v Kelowni.

1. julij 1991 – Slovenci v Edmontonu so skupaj s Hrvati priredili protestno zborovanje in odposlali pisma članom parlamenta v Ottawa z zahtevo, naj Kanada prizna Slovenijo.

2. julij 1991 – Izreden sestanek Slovenskega sklada v prostorih župnije Brezmadežne je vodil Jože Slobodnik, tedanji predsednik Kanadske slovenske gospodarske zbornice.

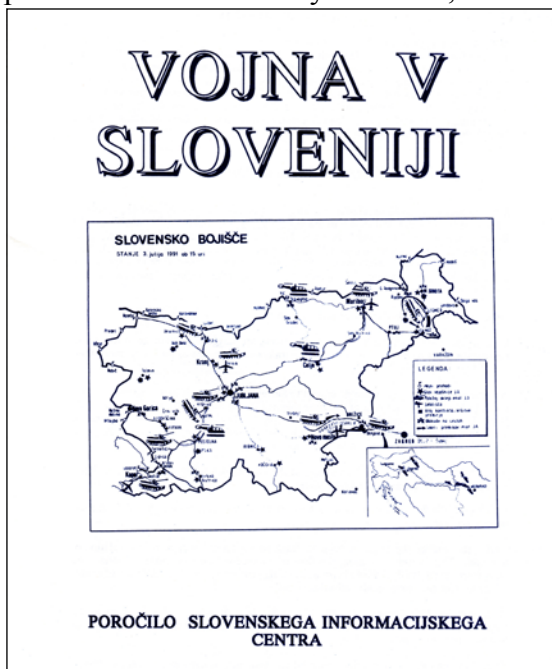
Na sestanku sta bila ustanovljena pododbora Vseslovenskega odbora - Slovenski informacijski center in Sklad za pomoč Sloveniji. Prisotni: rev. Ivan Plazar, rev. Franc Slobodnik, Zorana Pieronne-Knight, Karl Vipavec, Frank Osredkar, Milan E. Ferletič, Dušan Klemenčič, Viktor Zenkovič, Peter Klopčič, Ludvik Stajan, Stane Ugovšek, Leander Škof in Jože Slobodnik. Za koordinatorskega obveščevalne službe je bil postavljen Leander Škof. Za dajanje izjav v imenu Informacijskega centra so bili poverjeni: rev. I. Plazar, Peter Klopčič, Karl Vipavec, Viktor Zenkovič in Jože Slobodnik, v Hamiltonu pa rev. F. Slobodnik, M. Ferletič in ga. Zorana Pieronne-Knight.

Sklenjeno je bilo, da bo obstoječi Vseslovenski odbor za poplavljenca preusmeril svojo dejavnost z ozirom na novo situacijo in koordiniral celoten skupen nastop kanadskih Slovencev, v okviru katerega naj bi delovala Slovenski informacijski center in Sklad za pomoč Sloveniji. Za predsednika Sklada je bil izvoljen Viktor Zenkovič.

6. julij 1991 – Protestno zborovanje Slovencev pred Ontarijskim parlamentom, ki se ga je udeležilo preko tisoč ljudi s transparenti in ročno šivanimi slovenskimi zastavami, na katerih so bili tudi ročno našiti grbi. Med udeleženci je bilo tudi veliko slovenske mladine. Številni udeleženci so bili oblečeni v posebne majice s slovenskimi simboli, ki jih je nabavil Tone Podobnik.

10. julij 1991 – Slovenski informacijski center je bil odprt vsak dan (prostor je dal na razpolago Jože Kastelic v svoji stavbi). Po vrnitvi iz Slovenije so se v akcijo za

pomoč Sloveniji pridružili tudi drugi Slovenci. Poleg Leandra Škofa so bili še posebno aktivni Dorothy Lenarčič, Cvetka

Brošura Vojna v Sloveniji

Vigilija pred mestno hišo v Torontu, foto S. Ugovšek

Vigilija: Tony Komljanec govori v imenu mladine

Janez Dular na Slovenskem dnevu 1991 v Boltonu, foto S. Ugovšek

Kocjančič, Bill Pavlič in Veronika Bric. **14. julij 1991** – Rojakom po Kanadi in predstavnikom slovenskih društev je bilo poslano pismo s prošnjo za finančno podporo domovini, ki so ga za Informacijski center podpisali Lojze Kocjančič, Leander Škof in Jože Slobodnik. Pismu je bila priložena brošura *Vojna v Sloveniji*, ki jo je za Informacijski center pripravila Cvetka Kocjančič. Do tega datuma je Sklad za pomoč Sloveniji zbral že 130.000 dolarjev in jih poslal slovenski vladi.

24. julij 1991 – Slovenska mladina je pred torontsko mestno hišo organizirala vigilijo v spomin na žrtve 10-dnevne vojne za Slovenijo. Udeležba je bila izredno velika.

28. julij 1991 – Na Slovenskem dnevu v Boltonu se je zbralo okoli 2.000 Slovencev iz južnega Ontaria, ki se ga je udeležil tudi federalni parlamentarni poslanec Jesse Flis, slovensko vlado pa je zastopal dr. Janez Dular.

Julij 1991 – Dr. Rupel je imenoval dr. Zlatka Verbiča za pooblaščenega poslanca Republike Slovenije.

27. avgust 1991 – Po zaslugi zveznega parlamentarnega poslanca Ala Horninga se je Ignac Konte osebno sestal s kanadskim ministrskim predsednikom Brianom Mulroneym, ko je za tri dni parlament zasedal v Kelowni. Razložil mu je situacijo v Sloveniji in na Hrvaškem in mu izročil pisno prošnjo v imenu Slovencev v Britanski Kolumbiji, naj Kanada prizna Slovenijo. Še isti večer je ministrski predsednik Mulroney obsodil divjanje jugo-agresorja.

Oktober 1991 – Na radijski postaji v Bramptonu je začela delovati slovenska

Slovenski dan 1991 v Boltonu, foto S. Ugovšek

radijska oddaja Glas kanadskih Slovencev, ki jo je vodila Marija Ahačič-Pollak ob pomoči dr. Kacinika, Irene Pečenko, Cvetke Kocjančič in Milene Soršak (knjigovodstvo), poročila iz Slovenije je pripravljala Alenka Rotar.

Iz poročila Sklada za Slovenijo je razvidno, da je nabiralno akcijo vodil Viktor Zenkovič, za meddruštveno koordinacijo sta skrbela Avguštin Kuk in Lojze Kocjančič, župnije so zastopali g. Plazar, g. Batič in g. F. Slobodnik. Pravne zadeve je urejal Karl Vipavec. Največ prispevkov je zbral Ludvik Stajan. Od darovalcev iz Toronta in Hamiltona je bilo zbranih že preko 400.000 dolarjev. V ta sklad se je zbral tudi denar od prodaje majic s slovenskimi simboli, slovenskih značk grba in zastavice (le-te je nabavil Janez Lovrin) in slovenskih zastav, ki jih je nabavil Tone Podobnik. Prodanih je bilo več kot 600 zastav.

Za pomoč slovenskim bolnišnicam je dr. Porovne daroval nekaj svojega inventarja, nekaj medicinske opreme je od kanadske

agencije dobil Frank Paznar, Andrew Žele pa je od kanadske firme dobil za Slovenijo 32 invalidskih vozičkov. Dr. F. Habjan je poskrbel za prevoz zbranih stvari v Slovenijo, stroške je kril Sklad za Slovenijo. **7. november 1991** – Sestanek koordinatorjev in predstavnikov društev in organizacij v Južnem Ontariu z lastnikom zabavnega parka Marineland v Niagara Fallsu glede dobrodelne akcije v Marinelandu 12. julija 1992 v korist Slovenskega sklada za pomoč Sloveniji.

11. november 1991 – Bill Pavlič je za Slovenski informacijski center pripravil obširno pismo za parlamentarnega poslanca Johna Bosleya, vodjo komisije Standing Committee on External Affairs and International Trade, in mu razložil, da je situacija v Sloveniji drugačna kot v Hrvaški, kjer je še divjala vojna, in naj zato Kanada uradno prizna Slovenijo.

November 1991 - Kanado sta obiskala slovenski zunanji minister Dimitrij Rupel in vodja kabineta slovenske vlade Andrej Logar. Poleg Slovencev sta se sestala tudi s kanadsko zunanjo ministrico Barbaro McDougall, s predstavniki parlamentarne opozicije in s člani Odbora za zunanje zadeve in mednarodno trgovino. Obisk je bil deležen tudi velike medijske pozornosti.

20. november 1991 – seja Vseslovenskega odbora v Domu Lipa – Iz zapisnika je razvidno, da so v upravnem odboru ostali povečini isti odborniki, le nekaj novih je bilo dodanih, ker je bilo odločeno, da se Vseslovenski odbor razširi. V odboru so bili sledeči: Stane Kranjc (predsednik), Leander Škof – tajnik, Frank Brence – blagajnik, Karl

Vipavec – pravni svetovalec, Jože Slobodnik – svetovalec odbora, dr. Franc Habjan – koordinator komunikacije, Lojze Kocjančič – koordinator slovenskih društev, Toronto, Frank Novak – koordinator slovenskih društev, Hamilton, Tony Komljanec, Tom Podobnik – zastopnika mladine, Toronto, Viktor Zenkovič - zastopnik Slovenskega sklada, Leander Škof – zastopnik Slovenskega informacijskega centra, Marija Ahačič-Pollak – zastopnica radia Glas kanadskih Slovencev.

Do tega dne je bilo v Kanadi skupno zbranih 470.000 kanadskih dolarjev. Skupaj z medicinsko opremo bi zbrana sredstva preseгла pol milijona. S tem, da je bil dosežen cilj, je bilo sklenjeno, da se akcija Slovenskega sklada zaključi. V akcijo so se vključila vsa slovenska društva širom po Kanadi.

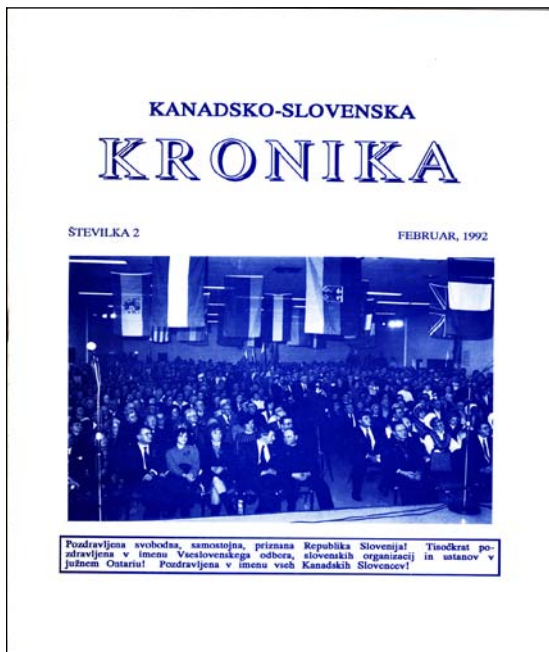
15. januar 1992 – Vnaprej planirana Slavnostna akademija v Torontu v organizaciji Vseslovenskega odbora, ki naj bi zbudila pozornost kanadskih politikov in jih vspodbudila k priznanju slovenske neodvisnosti, se je spremenila v praznovanje mednarodnega priznanja Slovenije. Ta dan je namreč tudi Kanada priznala Slovenijo. Slovenska dvorana pri župniji Brezmadežne je bila za to slovesnost okrašena z zastavami vseh držav, ki so že priznale Slovenijo (za okrasitev so poskrbeli Podobnikovi in Žigantejevi), v kulturnem programu pa so se predstavili najboljši slovenski talenti. Glavni govornik je bil Ivan Bizjak.

Junij 1992 – Informacijski center je začel informirati Slovence glede pridobitve slovenskega državljanstva. S prihodom

odpravnika poslov g. Štruklja je le-ta prihajal enkrat tedensko v Informacijski center, kjer je urejal konzularne zadeve.

Ivan Bizjak pri društvu Bled Planica v Beamsvillu

Kronika / Januar 1992

Words

Anne Urbančič

171,476. This number does not represent a surprise lottery win. Nor does 100,000, although both totals would make a tidy addition to any bank account. They do belong in banks, however, word banks. The first tally estimates the number of words in the second edition of the *Oxford English Dictionary*, and the second, the number of entries in the *Slovar Slovenskega knjižnega jezika*. Of course, in our everyday dealings we use only the bare minimum of these words, and in English, for example, the Basic English list created by Charles Kay Ogden in 1930 suggests that we need only about 850 words to converse. Each one of us has a passive vocabulary extending far beyond our daily verbal interactions. And, each time we have a life change, we acquire a new set of words to mark that event. Just think of what happened when you bought your first computer, or welcomed a new

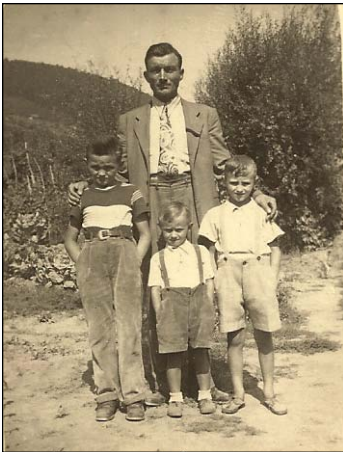
baby into the house: in addition to all the other paraphernalia involved, you also added to your ever-growing, ever-changing word bank.

When Jože Plut came to Canada, he brought with him the words of a child who had lived his young life in Slovenia under extreme duress. The

end of the Second World War two years before he was born had brought to their little village of a dozen or so houses an unwelcome repercussion - tuberculosis. First his father, who had survived brutal stays in several concentration camps, and then his mother, too, succumbed to the pitiless disease. They left three sons. The youngest, Jože, was six, his brothers 13 and 11. Because he was so small, Jože was placed in an orphanage where he soon became a regular visitor to the kitchens, a favourite of the ladies employed there. Food was scarce, he was always hungry.

Thousands of kilometers away, in Osoyoos British Columbia, his paternal aunt and her husband thought about the three boys. Their own six children were almost grown. They had a farm, bought in the difficult Depression era of the 1930's where they built a house and began to grow tomatoes, cucumbers, potatoes and cantaloupes. The word Osoyoos comes from the aboriginal peoples of the area. It means "narrowing of the waters", a most appropriate name in a semi-arid climate where water had to be delivered to the family farm. Aunt and Uncle made ends meet, eventually increasing their acreage and adding fruit trees. The couple, by then in their 50's, decided to bring the boys to Canada.

Jože recalls his journey to British Columbia only as a long ride in an airplane. The flight, which likely began in Belgrade, landed in London where the brothers spent the night in the luxury of a hotel. Everything seemed new, out of the ordinary and unreal.

The three brothers are photographed with their uncle Anž just before leaving for Canada

He remembers that the hotel doors had odd hardware; and so the boys left the door open at night because they did not know how to manage the strange looking locks. After London came the flight across the ocean which Jože does not remember at all. His first recollections of Canada limit themselves to a prolonged car trip with their Aunt and Uncle before reaching their new home. How much time had passed since he left the orphanage? Really, for the little boy, a lifetime.

The story of three young brothers who had travelled alone so heroically from their village fascinated the dozen or so Slovenian families whose farms dotted the Osoyoos landscape. At first, the boys enjoyed novelty status, and Jože was affectionately known for how quickly he could grab any offer of food; he had never seen so much on the table, and feared for its sudden disappearance. He also made the old farmers laugh when he proudly announced that Slovenian cows were much better than Canadian ones because they produced black milk. The summer season soon assured the boys that they were an integral part of the community. The farms became hives of intense daily activity, and the brothers were busy from morning to night as they tended to their assigned jobs. Jože rapidly learned his first new group of words, all related to farming the valley. For example: “fruit stand”. This was his domain because unlike his older brothers he was still too young to help in the fields. Or “back 40”, which marked a graduation of sorts for him when he could deal with plowing. He learned “115 degrees”, the extreme Osoyoos mid-day heat which ensured that

no one could be in the fields after 1pm. He learned “water box” which was the source of irrigation; it held enough water from the gravity fed irrigation ditch to soak up to 20 acres. Later he learned the term “pressurized water”, a term that for him meant rising at 5:15 a.m. to change the sprinklers scattered through the fields, working in the orchard all day, and then changing them back at 6pm. He learned “packing house” where they sent the tons of peaches, apples, cherries, apricots, prunes and plums, which always seemed to be ready at the same time, making for concentrated picking sessions. Canning and preserving followed. But he also learned “Nine Mile Creek” where the community held picnics and where everyone enjoyed good food, good company and good music after the work was done. And two more non-farming but very important words for a little boy new to Canada: mom and dad.

Once Jože began his formal education, English came very quickly. The grade school enrolled about 250 neighbouring children. There he discovered sports and books, and felt proud to be among the high achievers. He spent summers helping on

Jože rides the farm horse Babe, his brother Luis in the centre

the farm where everyone pitched in through the long hot days. High-school meant a bus trip of 20 km each way, but at least by then the old school bus rumbled and grunted its way over paved roads. Almost as soon as he graduated, Jože found employment in Vancouver with the Canadian Pacific Railway administrative offices. He learned a new set of words, including “beach”, “free weekends” but more relevant to him, “job without prospects”. So, he left; he found work installing the sprinkling system at a Vancouver Golf Club. His words there recalled some of the relevant farm words but also foreshadowed his future career. Nevertheless, when he was asked to take the supervisory position of groundskeeper, the boss, in effect, of all the men he had worked with on the sprinklers, he turned it down. He knew instinctively that it would not suit him. Heeding his dad’s advice not to go to the mines of the Northwest Territories, he headed for a logging job in Vancouver

Island’s Nitinat area. Totally inexperienced, his placement with a highly trained and tested crew surprised them all. Here he quickly picked up the vocabulary of loggers: “chokeman”, “rigging”, “cables”, “shivs”, and “peelers”. Also “skinny guy”; in a very short time the heavy work bulked up his muscles and his weight increased by 30 lbs. His crew worked long hours hewing trunks of Douglas fir often six feet in diameter, sometimes so heavy they had to be blasted out. And, unlike his farm experience, the logging continued even in the rain.

After two years, he headed for the northern part of Vancouver Island. Condominium construction attracted many workers to Rumble Beach where the old town of Port Alice was being rebuilt. He worked 10-12 hours every day, seven days a week; he began to learn the words related to construction. He moved to Calgary to build houses there. He stayed through a particularly brutal winter, but decided then to return to British Columbia to help build the pulp and paper mill at Quesnel. From there he returned to Vancouver where he operated mobile cranes. A few years later he began work at a cement factory and landed a position in a chemical lab analyzing concrete. He found the shift work tedious because by now he had married and had two children. Family words entered his everyday vocabulary. And construction words again. He noticed how quickly houses sold in Vancouver and decided to build his own home and then another one next to his own property. To his critics who warned him that he would suffer from the constant attention of the new owners demanding his services

Three brothers Luis, Jože and Martin with their adoptive father Martin Plut, around year 1955

or making complaints, he simply replied that when people lived in a well-built house, it didn't matter if the builder lived next door. Today, in semi-retirement, he still uses the words of building contractors. He finds the words of full retirement uninteresting. And he has also added new words: the words of hiking every Saturday (no matter what the weather), the words of beautiful music (words he learned from his wife, his daughter and son), and just recently, the words of grand fatherhood. These include words to pass on to his grandchild: make an effort, work hard and you will find many opportunities for a good life. Never forget your roots, or the importance of friends and family.

Jože and his wife Silva are enjoying their first grandson Maks

Perhaps your family too has a similar story about arriving in Canada. The Canadian Slovenian Historical Society gives all Canadian Slovenians an opportunity to cherish their stories forever. You can help carry on the important work of the CSHS volunteers by becoming a member or by donating documents and artifacts of your own or your family's immigration history to the Archives. We are members of the Archives Association of Ontario (AAO) and of the Canadian Oral History Association (COHA) Look for us at community events. Our *Kdo Smo?* Program looks to identify Canadian Slovenians in numerous group pictures. Our *Povejte Nam Kaj* Program tapes the stories of arrival in Canada. For more information about joining our volunteers, or to donate articles/documents to the archives, contact the CSHS at:

Canadian Slovenian Historical Society,
c/o Dom Lipa,
52 Neilson Dr. Etobicoke ONT M9C 1V7
or by email: cshshistorical@gmail.com
Or email the archivist/librarian, Frank
Majzelj fmajzelj@cogeco.ca

The Archives are open on the first Saturday of the month (basement, Dom Lipa, West wing, near the auditorium).

NEW: Have you seen **OUR STORY?** It's the bulletin of the CSHS, published 4 times a year. Contact the archivist for your free electronic copy.

Spored prireditev od 1. julija do 11. septembra 2011

Datum	Prireditelj	Kraj	Prireditev	Tel. številka
Julij 1-4	Slovenski park	Hwy 6	Long weekend	519-822-2859
3	Slovenska skupnost	Bolton	Slovenski dan	905-857-7670
3	Slovenski Dom	Bolton	Kulturna razstava	905-669-2365
3	Zgodovinsko društvo	Bolton	Zgodovinska razstava	905-664-5249
9	Slovensko letovišče	Bolton	Volleyball Tournament	905-274-7764
10	Slovensko letovišče	Bolton	Table Tennis competition	905-571-9416
10	Triglav	London	Summer picnic	519-666-0251
10	Večerni zvon	Hwy 9	Tombola	905-625-5485
16-17	Slovensko letovišče	Bolton	T-ball & Softball	905-274-1771
17	Holiday Gardens	Pickering	Piknik	905-683-2453
17	Slovenian Hunters & Anglers	Alliston	Piknik	905-780-8910
23-24	Slovensko letovišče	Bolton	High School Baseball	905-274-1771
24	Bled Planica	Beamsville	Proščenje in piknik	905-563-1500
30	Slovensko letovišče	Bolton	Poletni večer banquet	905-238-5710
30-31	Slovensko letovišče	Bolton	Adult Softball (Chicago)	905-274-4563
30-31	Planica	Bancroft	Piknik	416-283-4048
31	Sava	Breslau	Piknik	905-884-4736
Julij 29 do Avgust 1	Slovenski park	Hwy 6	Nogometni turnir in mladinski dan	519-822-2859
6	Slovensko letovišče	Bolton	Čevapi	905-238-5710
6-7	Slovensko letovišče	Bolton	Soccer, Highschool Volleyball	905-897-8711
7	Lipa Park	St. Catharines	Music in the Park	905-682-2922
13-14	Slovensko letovišče	Bolton	Soccer	905-949-9668
14	Bled Planica	Beamsville	Bocce & Kids Day	905-563-1500
14	Večerni zvon	Hwy 9	Proščenje	905-625-5485
21	VSKO at Bled Planica	Beamsville	Radio in Glasilo piknik	905-563-1500
27	Sava	Breslau	Kid's camp	905-884-4736
27	Holiday Gardens	Pickering	Late Summer picnic	905-683-2453
27	Slovensko letovišče	Bolton	Balinarski turnir	416-248-1637
28	Sava	Breslau	Piknik	905-844-4736
September 2-5	Slovenski park	Hwy 6	Baseball Tournament	519-822-2859
3	Slovensko letovišče	Bolton	Corn and wing night	905-238-5710
4	Slovenian Hunters & Anglers	Alliston	Oktoberfest	905-780-8910
5	Bled Planica	Beamsville	Piknik	905-563-1500
10	Slovenske župnije	Midland	Romanje	416-255-2721
10	Triglav	London	Golf Tournament	519-666-0251
11	Triglav	London	Piknik	519-666-0251

HRANILNICA IN POSOJILNICA

Slovenia
Credit Union

www.sloveniaku.ca

Summer Sizzler Rates

3.66%

5 YEAR FIXED

GRADE A

New purchases of owner-occupied residential properties. O.A.C.

The advertisement features a background image of a large piece of meat sizzling on a grill over a fire. The text 'Summer Sizzler Rates' is written in a large, stylized, flame-like font. A circular seal with 'GRADE A' is overlaid on the meat. The interest rate '3.66%' and '5 YEAR FIXED' are prominently displayed in large yellow and white text.

Personal and online financial services

Business accounts

Home Equity lines

RRSP

Free Online Banking

Best Open Mortgages

RESP

Interac

TFSA

\$US accounts

No Fee Chequing

Student Saver

Main Office

725 Brown's Line
Toronto, ON M8W 3V7
Tel: 416-255-1742

Manning

611 Manning Ave.
Toronto, ON M6G 2V9
Tel: 416-531-8475

Hamilton

23 Delawana Drive
Hamilton, ON L8E 3N6
Tel: 905-578-7511

Toll Free 1-888-SCU-1742

FIXED *OR* VARIABLE?

- Fixed rate of interest
- Principal and interest are paid according to amortization

BENEFITS: You won't have to worry about the possibility of an interest rate increase and the impact on your monthly budget which means **LONG TERM STABILITY!**

RISK: Rates may go down and you continue to maintain the same rate.

- Interest rate fluctuates with Krek's prime

BENEFITS: If Krek's prime rate goes down, so does your interest rate on your mortgage.

RISK: If rates increase, the rate you are paying will also increase.

The amount of principal you pay down will vary so budgeting can be difficult.

Can YOU Have BOTH?

Stability with peace of mind along with the ability to take advantage of lower interest rates?

Please call **Bernadette Muc** at **416-252-4305** to discuss your options!!

HEAD OFFICE

747 Browns Line,
Etobicoke, Ontario M8W 3V7
Tel.: (416) 252-6527
Fax: (416) 252-2092

**KREK SLOVENIAN
CREDIT UNION**

BRANCH OFFICE

611 Manning Ave., Suite 100,
Toronto, Ontario M6G 2W1
Tel.: (416) 532-4746
Fax: (416) 532-5134

STRENGTH THROUGH COMMUNITY LEADERSHIP DELIVERS RESULTS
www.krek.ca